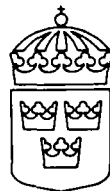

Regeringens proposition 1994/95:213

Ändringar av vissa förfaranderegler m.m. för
punktskatter

Prop.
1994/95:213

Regeringen överlämnar denna proposition till riksdagen.

Stockholm den 23 mars 1995

Mona Sahlin

Göran Persson
(Finansdepartementet)

Propositionens huvudsakliga innehåll

Förslagen i propositionen rör de förändringar av förfarandereglerna för beskattningen av mineraloljor samt alkohol- och tobaksvaror som behövs för att den svenska lagstiftningen skall överensstämma med ett nyligen antaget EG-direktiv på området. Vidare föreslås att lågbeskattad dieselolja övergångsvis får användas i båtar samt att andra näringsidkare än upplagshavare skall ges möjlighet att mot försäkran köpa obeskattad teknisk sprit för användning i tillverkningsprocesser. Ändringar föreslås även av förfarandereglerna för beskattningen av bekämpningsmedel och gödselmedel samt avgiften på kväveoxider.

Förändringarna föreslås träda i kraft den 1 juli 1995. Vissa bestämmelser föreslås dock få tillämpas redan dessförinnan.

1	Förslag till riksdagsbeslut	4
2	Lagtext	4
2.1	Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi	4
2.2	Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1563) om tobaksskatt	15
2.3	Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1564) om alkoholskatt	20
2.4	Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1565) om beskattning av privatinförsel av alkoholdrycker och tobaksvaror från land som är medlem i Europeiska unionen	26
2.5	Förslag till lag om ändring i lagen (1984:409) om avgift på gödselmedel	27
2.6	Förslag till lag om ändring i lagen (1984:410) om avgift på bekämpningsmedel	32
2.7	Förslag till lag om ändring i lagen (1990:613) om miljöavgift på utsläpp av kväveoxider vid energiproduktion	34
2.8	Förslag till lag om ändring i lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter	35
2.9	Förslag till lag om ändring i skattebrottslagen (1971:69)	38
2.10	Förslag till lag om ändring i lagen (1971:1072) om förmånsberättigade skattefordringar m.m.	41
3	Ärendet och dess beredning	44
4	Förfarandet vid beskattningen av mineraloljor samt alkohol- och tobaksvaror	45
5	Omfattningen av EG:s förfaranderegler på mineraloljeområdet	46
6	Motorbränsle i fordonstankar på fordon som används yrkesmässigt	47
7	Skattefrihet för varor som förvärvas av diplomater m.fl.	48
8	Beskattningen av dieselolja i båtar	49
9	Tidpunkten för omräkning av skatten på tobaksvaror	49

10	Leverans av teknisk sprit mot försäkrans	50
11	Skatt på bekämpningsmedel och gödselmedel	51
12	Förfaranderegler för kväveoxidavgift	52
13	Författningskommentar	53
13.1	Lagen om skatt på energi	53
13.2	Lagarna om skatt på alkohol och tobak	60
13.3	Lagarna om avgift på gödselmedel och bekämpningsmedel	61
13.4	Lagen om miljöavgift på utsläpp av kväveoxider vid energiproduktion	63
13.5	Lagen om punktskatter och prisregleringsavgifter	63
Bilaga 1	Lagradsremissens lagförslag	65
Bilaga 2	Lagrådets yttrande	95
Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 23 mars 1995		97
Rättsdatablad		98

Regeringen föreslår att riksdagen antar regeringens förslag till

1. lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi,
2. lag om ändring i lagen (1994:1563) om tobaksskatt,
3. lag om ändring i lagen (1994:1564) om alkoholskatt,
4. lag om ändring i lagen (1994:1565) om beskattning av privatinförsel av alkoholdrycker och tobaksvaror från land som är medlem i Europeiska unionen,
5. lag om ändring i lagen (1984:409) om avgift på gödselmedel,
6. lag om ändring i lagen (1984:410) om avgift på bekämpningsmedel,
7. lag om ändring i lagen (1990:613) om miljöavgift på utsläpp av kväveoxider vid energiproduktion,
8. lag om ändring i lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter,
9. lag om ändring i skattebrottslagen (1971:69),
10. lag om ändring i lagen (1971:1072) om förmånsberättigade skattefordringar m.m.

2 Lagtext

Regeringen har följande förslag till lagtext.

2.1 Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om lagen (1994:1776) om skatt på energi dels att 2 kap. 3, 9 och 11 §§, 4 kap. 1, 4 och 12 §§, 5 kap. 4 §, 6 kap. 2–6 och 8 §§, 7 kap. 6 §, 9 kap. 10 § samt 12 kap. 1 § och rubriken närmast efter rubriken till 4 kap. skall ha följande lydelse,

dels att det i lagen skall införas två nya paragrafer, 1 kap. 3 a § och 6 kap. 8 a §, av följande lydelse,

dels att det i övergångsbestämmelserna till lagen skall införas en ny punkt 10, av följande lydelse.

¹ Jfr rådets direktiv 94/74/EG av den 22 december 1994 om ändring av direktiv 92/12/EEG om allmänna regler för punktskattepliktiga varor och om innehav, flyttning och övervakning av sådana varor, av direktiv 92/81/EEG om harmonisering av strukturerna för punktskatter på mineraloljor och av direktiv 92/82/EEG om tillnärmning av punktskattesatser för mineraloljor (EGT nr L 365, 31.12.1994, s. 46, Celex 394L0074).

1 kap.

3 a §

I enlighet med vad som särskilt anges i denna lag tillämpas vissa förfaranderegler för mineralolje-produkter som hänförs till följande KN-nr

1. KN-nr 2707 10, 2707 20, 2707 30 och 2707 50,
2. KN-nr 2710 00 11 - 2710 00 78, dock inte flygbensin (KN-nr 2710 00 26) och flygfotogen (KN-nr 2710 00 51),
3. KN-nr 2711, dock inte naturgas (KN-nr 2711 11 00 och 2711 21 00),
4. KN-nr 2901 10,
5. KN-nr 2902 20, 2902 30, 2902 41 00, 2902 42 00, 2902 43 00 och 2902 44.

I fråga om produkter som hänförs till KN-nr 2710 00 21, 2710 00 25 och 2710 00 59 gäller första stycket endast vid bulkleveranser.

2 kap.

3 §

Energiskatt och koldioxidskatt skall betalas även för andra mineraloljeprodukter än sådana som avses i 1 §, om en sådan produkt säljs eller förbrukas som motorbränsle eller för uppvärmning. Skatt skall i dessa fall betalas med de skattebelopp som gäller för motsvarande bränsle enligt 1 §.

För flygbensin (KN-nr 2710 00 26) och flygfotogen (KN-nr 2710 00 51) skall dock skatt enligt första stycket inte betalas när bränslet förbrukas för sådan motordrift som avser drift av motorer i luftfartyg eller av sådana motorer i provbädd eller i annan liknande anordning.

Energiskatt och koldioxidskatt skall betalas även för

1. andra mineraloljeprodukter enligt 1 kap. 3 a § än sådana som avses i 1 §, och
2. andra mineraloljeprodukter än sådana som avses i 1 kap. 3 a §, om en sådan produkt säljs eller förbrukas som motorbränsle eller för uppvärmning.

Skatt skall i fall som avses i första stycket betalas med de skattebelopp som gäller för motsvarande bränsle enligt 1 §.

För flygbensin (KN-nr 2710 00 26) och flygfotogen (KN-nr 2710 00 51) skall dock skatt enligt första och andra styckena inte betalas när bränslet förbrukas för sådan motordrift som avser drift av motorer i luftfartyg eller av sådana motorer i provbädd eller i annan liknande anordning.

9 §

Bränsletank på personbil, lastbil, buss eller trafiktraktor som är eller bör vara upptagen i bilregistret eller i militära fordonsregistret får inte innehålla oljeprodukt som enligt föreskrifter som meddelats med stöd av 8 § första stycket är försedd med märkämnena, om bränsletanken förser motor på fordonet med bränsle. Inte heller bränsletank på båt som förser motor på båten med bränsle får innehålla en sådan oljeprodukt.

Bränsletank som förser motor på personbil, lastbil, buss eller trafiktraktor som är eller bör vara upptagen i bilregistret eller i militära fordonsregistret med bränsle får inte innehålla oljeprodukt som enligt föreskrifter som meddelats med stöd av 8 § första stycket är försedd med märkämnena. Inte heller bränsletank som förser motor på båt med bränsle får innehålla en sådan oljeprodukt.

Bestämmelserna i första stycket gäller även oljeprodukt, från vilken märkämnena som avses i 8 § första stycket har avlägsnats.

Bestämmelserna i första och andra styckena gäller även för fordon som brukas med stöd av saluvagnslicens enligt 38 § bilregisterkungörelsen (1972:599) samt fordon som förts in i landet för att tillfälligt brukas här och inte är registrerat här.

Beskattningsmyndigheten kan medge att bränsletank på båt som disponeras av Försvarsmakten, Försvarets materielverk, Kustbevakningen eller annan statlig myndighet får innehålla oljeprodukt som enligt föreskrifter som meddelats med stöd av 8 § första stycket är försedd med märkämnena. Om det finns särskilda skäl kan sådant medgivande också lämnas för annan båt. Har medgivande lämnats för båt gäller 7 kap. 2 § andra stycket 1 b samt 8 kap. 3 och 4 §§ om avdrag och inköp mot försäkringen för bränsle i skepp även för bränsle i sådan båt.

11 §

Energiskatt och koldioxidskatt skall inte betalas för

1. metan som framställs genom biologiska processer,
2. trädbränsle som säljs eller förbrukas för motordrift vid samtidig produktion av värme och elektrisk kraft i en kraftvärmeanläggning,
3. bränsle som tillhandahålls i en särskild förpackning om högst en liter,
4. bränsle enligt 1 § första stycket 1-5 som till följd av bränslets beskaffenhet förlorats i samband med att det framställts, bearbetats, lagrats eller transporterats.

4. bränsle enligt 1 kap. 3 a § som till följd av bränslets beskaffenhet förlorats i samband med att det framställts, bearbetats, lagrats eller transporterats,

5. bränsle enligt 1 kap. 3 a § som levererats till en mottagare i ett annat EG-land under villkor som anges i 3 kap. 30 a § första stycket 3 och 4 mervärdesskattelagen (1994:200), i den omfattning som skattefrihet gäller i det EG-landet.

Första stycket 4 gäller dock för varumottagare och skatterepresentant som avses i 4 kap. 8 § endast bränsle som förlorats under transport till varumottagaren.

4 kap.

Bränslen som avses i 2 kap. 1 § första stycket 1-5 Bränslen som avses i 1 kap. 3 a §

1 §

Skyldig att betala energiskatt, koldioxidskatt och svavelskatt (skattskyldig) för bränslen som avses i 2 kap. 1 § första stycket 1-5 är Skyldig att betala energiskatt, koldioxidskatt och svavelskatt (skattskyldig) för bränslen som avses i 1 kap. 3 a § är

1. den som i Sverige tillverkar eller bearbetar bränsle eller annan som godkänts som upplagshavare enligt 3 §,

2. varumottagare som avses i 6 eller 7 §,

3. skatterepresentant enligt vad som anges i 8 §,

4. den som i annat fall än som avses i 1-3 från ett annat EG-land till Sverige för in eller tar emot leverans av bränsle, om bränslet skall användas för annat än privat ändamål,

5. den som från ett annat EG-land säljer och levererar bränsle till en köpare i Sverige genom distansförsäljning enligt 9 §,

6. annan än upplagshavare som importerar bränsle från tredje land,

7. den som förvärvat bränsle för vilket ingen skatt eller lägre skatt skall betalas när bränslet används för ett visst ändamål men som säljer eller förbrukar bränslet för ett annat ändamål som medför att skatt skall betalas med högre belopp, och

8. den som för privat ändamål för in bränsle till Sverige enligt vad som anges i 11 §.

Vad som sägs i första stycket 7 tillämpas även i fråga om bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3, för vilket antingen ingen skatt har betalats eller skatt har betalats enligt 3 a, och som förbrukas i skepp, när skeppet används för privat ändamål.

Vad som sägs i första stycket 7 tillämpas även i fråga om bränsle för vilket antingen ingen skatt har betalats eller skatt har betalats enligt 2 kap. 1 § första stycket 3 a, och som förbrukas i skepp, när skeppet används för privat ändamål.

Skattskyldighet föreligger inte för bränsle som förs in till Sverige

1. i normal bränsletank på motor drivet fordon eller till fordonet kopplad släpvagn som används yrkesmässigt om bränslet är avsett att användas i motor på fordonet eller släpvagnen under transporten, eller

2. under sådana omständigheter att förutsättningar skulle finnas att medge återbetalning av skatten enligt 9 kap. 1 §.

Den som är skattskyldig enligt första stycket 4 skall, innan transporten av bränslet från det andra EG-landet påbörjas, lämna en redovisning över bränslet till beskattningsmyndigheten samt hos beskattningsmyndigheten ställa säkerhet för betalning av skatten.

4 §

Om en upplagshavare säljer bränsle, för vilket skattskyldighet inte inträtt, till upplagshavare i Sverige eller till upplagshavare eller varumottagare i ett annat EG-land, skall han innan leveransen av bränslet påbörjas hos beskattningsmyndigheten ställa säkerhet för betalning av skatten.

Om en upplagshavare i Sverige säljer bränsle, för vilket skattskyldighet inte inträtt, till annan svensk upplagshavare eller till upplagshavare eller varumottagare i ett annat EG-land, skall han innan leveransen av bränslet påbörjas hos beskattningsmyndigheten ställa säkerhet för betalning av den skatt som kan påföras honom i Sverige eller annat EG-land.

Beskattningsmyndigheten får bestämma att upplagshavaren skall ställa säkerhet för betalning av skatten i samband med tillverkning, bearbetning och lagring av bränslen samt återförsäljning eller förbrukning av metan.

Om leverans av bränsle enligt första stycket sker med fartyg eller via rörledning kan beskattningsmyndigheten medge att upplagshavaren inte behöver ställa säkerhet för betalning av skatten.

12 §

Skattskyldig för energiskatt, koldioxidskatt och svavelskatt för bränslen som avses i 2 kap. 1 § första stycket 6–8, 3 och 4 §§ samt vad gäller svavelskatt även bränslen som avses i 3 kap. 1 § 1 är den som

Skattskyldig för energiskatt, koldioxidskatt och svavelskatt för bränslen som avses i 2 kap. 1 § första stycket 6–8, bränslen enligt 3 och 4 §§ som inte avses i 1 kap. 3 a § samt vad gäller svavelskatt även bränslen som avses i 3 kap. 1 § 1 är den som

1. tillverkar eller bearbetar bränsle,
2. enligt 6 kap. 10 § andra stycket registrerats som lagerhållare, återförsäljare eller förbrukare av bränsle,
3. i annat fall än som avses i 1 och 2
 - a) importerar bränsle från tredje land, eller
 - b) för in kolbränsle, petroleumkoks eller torvbränsle till Sverige från ett annat EG-land eller tar emot sådan leverans, och
4. den som förvärvat bränsle för vilket ingen skatt eller lägre skatt skall betalas när bränslet används för visst ändamål men som säljer eller

förbrukar bränslet för ett ändamål som medför att skatt skall betalas med högre belopp.

Vad som sägs i första stycket 4 tillämpas även i fråga om bränsle enligt 2 kap. 3 eller 4 § som beskattats enligt 2 kap. 1 § första stycket 3 a eller som förvärvats utan skatt, och som förbrukas i skepp, när skeppet används för privat ändamål.

Vad som sägs i första stycket 4 tillämpas även i fråga om bränsle enligt 2 kap. 3 eller 4 § *som inte avses i 1 kap. 3 a §* och som beskattats enligt 2 kap. 1 § första stycket 3 a eller som förvärvats utan skatt, och som förbrukas i skepp, när skeppet används för privat ändamål.

Som tillverkare anses den som för in naturgas till Sverige samt den för vars räkning sådan införsel äger rum. Som tillverkare anses även den som tar upp torvbränsle.

5 kap.

4 §

För annan än upplagshavare som tillverkar eller bearbetar bränslen som avses i 2 kap. 1 § första stycket 1-5 inträder skattskyldigheten när bränslet tillverkas eller bearbetas.

För annan än upplagshavare som tillverkar eller bearbetar bränslen som avses i 1 kap. 3 a § inträder skattskyldigheten när bränslet tillverkas eller bearbetas.

6 kap.

2 §

Oregistrerad varumottagare skall lämna deklaration för varje leverans av bränsle som han tagit emot och för vilket han är skyldig att betala skatt. Deklarationen skall ha kommit in till beskattningsmyndigheten senast fem dagar efter den dag då han tog emot leveransen av bränslet.

Den som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § första stycket 4 eller 8 skall lämna deklaration när bränslet förs in till Sverige. Deklarationen skall ha kommit in till beskattningsmyndigheten senast fem dagar efter den dag då bränslet fördes in till Sverige.

Den som tillverkar eller bearbetar bränslen som avses i 2 kap. 1 § första stycket 1-5 utan att vara godkänd upplagshavare skall lämna deklaration när bränslet tillverkas eller bearbetas. Deklarationen skall ha kommit in till beskattningsmyndigheten senast fem dagar efter den dag varan tillverkades eller bearbetades.

Den som tillverkar eller bearbetar bränslen som avses i 1 kap. 3 a § utan att vara godkänd upplagshavare skall lämna deklaration när bränslet tillverkas eller bearbetas. Deklarationen skall ha kommit in till beskattningsmyndigheten senast fem dagar efter den dag varan tillverkades eller bearbetades.

3 §

Upplagshavare skall upprätta ett ledsagardokument i fyra exemplar när han transporterar bränsle, för vilket skattskyldighet inte har in-

Upplagshavare skall upprätta ett ledsagardokument i fyra exemplar när han transporterar bränsle, för vilket skattskyldighet inte har in-

trätt, till en upplagshavare eller en varumottagare i ett annat EG-land. Upplagshavaren skall behålla ett exemplar av dokumentet. De övriga tre exemplaren av dokumentet skall följa bränslet under transporten.

trätt, till en upplagshavare i Sverige om transporten sker via ett annat EG-land eller till en upplagshavare eller en varumottagare i ett annat EG-land. Upplagshavaren skall behålla ett exemplar av dokumentet. De övriga tre exemplaren av dokumentet skall följa bränslet under transporten.

Ledsagardokument enligt första stycket skall även upprättas när en upplagshavare transporterar bränsle för vilket skattskyldighet inte har inträtt till en mottagare i ett annat EG-land enligt 2 kap. 11 § första stycket 5. I detta fall skall bränslet under transporten även åtföljas av ett intyg om att skattefrihet gäller för bränslet i det andra EG-landet.

Om en upplagshavare inte inom två månader efter utgången av den kalendermånad under vilken bränsle förts ut ur landet fått ett under-tecknat returexemplar av ledsagardokumentet, skall han utan dröjsmål underrätta beskattningsmyndigheten om detta.

Regeringen får meddela föreskrifter om förfarandet vid ändring och tillägg av uppgifter i ledsagardokumentet.

4 §

Upplagshavare eller varumottagare som tar emot bränsle från ett annat EG-land skall senast 15 dagar efter utgången av den kalendermånad under vilken bränslet tagits emot underteckna ett exemplar av ledsagardokumentet (returexemplaret) och skicka tillbaka det till avsändaren i det andra EG-landet.

Beskattningsmyndigheten skall på returexemplaret attestera andra förluster än sådana som avses i 2 kap. 11 § första stycket 4 och 7 kap. 6 §, under förutsättning att förlusterna uppkommit under transport inom EG och konstaterats i Sverige.

Om obeskattat bränsle som avses i 1 kap. 3 a § transporteras från ett skatteupplag i ett annat EG-land till Sverige och andra förluster än sådana som avses i 2 kap. 11 § första stycket 4 och 7 kap. 6 § under transporten uppkommit i ett annat EG-land, skall beskattningsmyndigheten vid bräns-

lets ankomst till Sverige ange i vilken omfattning beskattning skall ske av de förlorade bränslemängderna samt hur skatten skall beräknas. Beskattningsmyndigheten skall skicka en kopia av returexemplaret till behörig myndighet i det Emland där förlusten konstaterats.

5 §

Vid förtullning enligt tullagen (1994:1550) av bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 1-5 skall, om beskattning inte skett enligt 5 kap. 5 §, vid transport av bränslet upprättas ett ledsagardokument i fyra exemplar. Ett exemplar skall förvaras hos den tullmyndighet där bränslet frigjorts enligt tullbestämmelserna. Dokumenten skall i övrigt hanteras som anges i 3 och 4 §§. Returexemplaret skall skickas till tullmyndigheten.

Vid förtullning enligt tullagen (1994:1550) av bränsle som avses i 1 kap. 3 a § skall, om beskattning inte skett enligt 5 kap. 5 §, vid transport av bränslet upprättas ett ledsagardokument i fyra exemplar. Ett exemplar skall förvaras hos den tullmyndighet där bränslet frigjorts enligt tullbestämmelserna. Dokumenten skall i övrigt hanteras som anges i 3 och 4 §§. Returexemplaret skall skickas till tullmyndigheten.

Har tullmyndigheten inte inom två månader efter utgången av den kalendermånad under vilken bränsle avsänts från tullmyndigheten fått ett undertecknat returexemplar av ledsagardokumentet skall myndigheten utan dröjsmål underrätta beskattningsmyndigheten om detta.

6 §

Vid export till tredje land av obeskattat bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 1-5, skall avsändaren upprätta ett ledsagardokument i fyra exemplar. Tre exemplar av dokumentet skall följa bränslet under transporten. *Utfartstullanstalten* skall attestera att bränslet lämnat gemenskapen och till avsändaren skicka tillbaka det attesterade exemplaret av ledsagardokumentet inom 15 dagar.

Vid export till tredje land av obeskattat bränsle som avses i 1 kap. 3 a §, skall avsändaren upprätta ett ledsagardokument i fyra exemplar. Tre exemplar av dokumentet skall följa bränslet under transporten. *Utfartstullkontoret* skall attestera att bränslet lämnat gemenskapen och till avsändaren skicka tillbaka det attesterade exemplaret av ledsagardokumentet inom 15 dagar.

Om avsändaren inte inom två månader efter utgången av den kalendermånad under vilken bränslet avsänts för export fått ett undertecknat returexemplar av ledsagardokumentet, skall han utan dröjsmål underrätta beskattningsmyndigheten om detta.

8 §

Den som ansvarar för transporten av beskattat bränsle enligt 2 kap. 1 § första stycket 1-5 till

Den som ansvarar för transporten av beskattat bränsle enligt 1 kap. 3 a § till en mottagare i ett

en mottagare i ett annat EG-land skall upprätta ett förenklat ledsagardokument i tre exemplar. Två exemplar av dokumentet skall följa bränslet under transporten. Sådant ledsagardokument krävs dock inte vid distansförsäljning enligt 9 §.

annat EG-land skall upprätta ett förenklat ledsagardokument i tre exemplar. Två exemplar av dokumentet skall följa bränslet under transporten. Sådant ledsagardokument krävs dock inte vid distansförsäljning enligt 9 §.

8 a §

Bestämmelserna i 8 § om förenklat ledsagardokument tillämpas även vid transport av beskattat bränsle enligt 1 kap. 3 a § mellan två svenska orter, om transporten sker via ett annat EG-land.

Den som ansvarar för transport enligt första stycket skall, innan transporten påbörjas, lämna en redovisning över bränslet till beskattningsmyndigheten.

Den som tar emot bränsle som transporterats enligt första stycket skall senast 15 dagar efter utgången av den kalendermånad under vilken han tagit emot bränslet till beskattningsmyndigheten lämna en bekräftelse på detta.

7 kap.

6 §

I en deklaration som avser energiskatt, koldioxidskatt och svavelskatt på bränslen som avses i 2 kap. 1 § första stycket 1–5 och som lämnas av upplagshavare, varumottagare eller skatterepresentant som avses i 4 kap. 8 § får avdrag även göras för skatt på bränsle som förstörts till följd av tillfälliga omständigheter eller force majeure. Varumottagare och skatterepresentant får dock göra sådant avdrag endast på bränsle som förstörts under transport till varumottagaren.

I en deklaration som avser energiskatt, koldioxidskatt och svavelskatt på bränslen som avses i 1 kap. 3 a § och som lämnas av upplagshavare, varumottagare eller skatterepresentant som avses i 4 kap. 8 § får avdrag även göras för skatt på bränsle som förstörts till följd av tillfälliga omständigheter eller force majeure. Varumottagare och skatterepresentant får dock göra sådant avdrag endast på bränsle som förstörts under transport till varumottagaren.

9 kap.

10 §

Om skatt har betalats i Sverige för bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 1–5 och bränslet där-

Om skatt har betalats i Sverige för bränsle som avses i 1 kap. 3 a § och bränslet därefter har

efter har levererats till ett annat EG-land under sådana förhållanden att skatt skall betalas där, medger beskattningsmyndigheten efter ansökan återbetalning av skatten.

levererats till ett annat EG-land under sådana förhållanden att skatt skall betalas där, medger beskattningsmyndigheten efter ansökan återbetalning av skatten.

Rätt till återbetalning vid distansförsäljning till ett annat EG-land föreligger endast om den sökande visar att den skatt som ansökan avser är betalad samt att bränslet har beskattats i mottagarlandet.

Ansökan om återbetalning enligt andra stycket skall omfatta en period om ett kalenderkvartal och skall lämnas in till beskattningsmyndigheten inom ett år efter kvartalets utgång.

Ansökan om återbetalning i andra fall än som avses i andra stycket skall lämnas till beskattningsmyndigheten innan leveransen av bränslet påbörjas. Sökanden skall då visa att den skatt som ansökan avser är betalad. Beskattningsmyndigheten återbetalar skattebeloppet sedan godkänt returexemplar av ledsagardokumentet lämnats in till beskattningsmyndigheten och den sökande visat att skatten betalats i mottagarlandet eller att säkerhet ställts för skattens betalning där.

12 kap.

1 §

Följande beslut av beskattningsmyndigheten får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol, nämligen

1. beslut om godkännande enligt 4 kap. 3 och 6 samt 8 och 10 §§,

2. beslut om återkallelse enligt 4 kap. 5 och 6 samt 8 och 10 §§,

3. beslut om ställande av säkerhet enligt denna lag,

4. beslut om återbetalning av eller kompensation för skatt enligt 9 kap. 1–12 §§, och

5. beslut om särskild avgift och nedsättning av eller befrielse från sådan avgift enligt 10 kap. 8 §.

Beskattningsmyndighetens beslut enligt första stycket får även överklagas av Riksskatteverket. Om en skattskyldig eller en sökande överklagar ett beslut enligt första stycket förs det allmännas talan av Riksskatteverket.

1. beslut om medgivande enligt 2 kap. 9 §,

2. beslut om godkännande enligt 4 kap. 3 och 6 samt 8 och 10 §§,

3. beslut om återkallelse enligt 4 kap. 5 och 6 samt 8 och 10 §§,

4. beslut om registrering enligt 6 kap. 10 § andra stycket,

5. beslut om ställande av säkerhet enligt denna lag,

6. beslut om återbetalning av eller kompensation för skatt enligt 9 kap. 1–12 §§, och

7. beslut om särskild avgift och nedsättning av eller befrielse från sådan avgift enligt 10 kap. 8 §.

9.

*Bestämmelserna i 2 kap. 9 §
tillämpas dock i fråga om båtar
först för tid från och med den
1 september 1995.*

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1995. Den nya punkten 10 i övergångsbestämmelserna tillämpas dock för tid från och med den 1 januari 1995. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om övriga förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om lagen (1994:1563) om tobaksskatt dels att i 25 § ordet "utfartstullanstalten" skall bytas ut mot "utfartstullkontoret",

dels att 9, 11, 21, 23 och 42 §§ skall ha följande lydelse,

dels att det i lagen skall införas tre nya paragrafer, 23 a, 26 a och 31 a §§, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

9 §

Skyldig att betala skatt (skattskyldig) är den som

1. har godkänts som upplagshavare enligt 10 § eller den som i Sverige yrkesmässigt tillverkar skattepliktiga varor,

2. yrkesmässigt från ett annat EG-land tar emot skattepliktiga varor enligt 13 eller 14 §,

3. har godkänts som skatterepresentant enligt 15 §,

4. säljer skattepliktiga varor till Sverige genom distansförsäljning enligt 16 §,

5. i annat fall än som avses i 1-3, från ett annat EG-land till Sverige för in eller tar emot skattepliktiga varor, om varorna skall användas för annat än privat bruk,

6. från tredje land importerar skattepliktiga varor.

Skattskyldighet föreligger inte för varor som förs in till Sverige under sådana omständigheter att förutsättningar skulle finnas att medge återbetalning av skatten enligt 31 a §.

11 §

Upplagshavare som säljer obeskattade varor till annan upplagshavare i Sverige eller till näringsidkare i ett annat EG-land skall hos beskattningsmyndigheten ställa säkerhet för betalning av skatten innan leveransen av de skattepliktiga varorna påbörjas.

Upplagshavare i Sverige som säljer obeskattade varor till annan svensk upplagshavare eller till näringsidkare i ett annat EG-land skall hos beskattningsmyndigheten ställa säkerhet för betalning av den skatt som kan påföras honom i Sverige eller annat EG-land, innan leveransen av de skattepliktiga varorna påbörjas.

Beskattningsmyndigheten får bestämma att upplagshavaren skall ställa säkerhet för betalning av skatten i samband med tillverkning, bearbetning eller lagring av skattepliktiga varor.

¹ Jfr rådets direktiv 94/74/EG.

21 §

Skattskyldighet för upplagshavare enligt 20 § första stycket 1 inträder inte för varor som

a) till följd av varornas karaktär förstörts under framställning, bearbetning, lagring eller transport,

b) har förstörts under tillsyn av beskattningsmyndigheten,

c) har återanvänts vid tillverkning, *eller*

d) uteslutande använts för provning av varornas kvalitet i skatteupplaget, *eller*

e) levererats till en mottagare i ett annat EG-land under villkor som anges i 3 kap. 30 a § första stycket 3 och 4 mervärdesskattelagen (1994:200), i den omfattning som skattefrihet gäller i det EG-landet.

Vad som sägs i första stycket a gäller även varumottagare enligt 13 och 14 §§ och skatterepresentant enligt 15 § för varor som till följd av varornas karaktär förstörts under transport till denne.

23 §

Vid transport av obeskattade varor mellan Sverige och ett annat EG-land skall upplagshavaren upprätta ett ledsagardokument i fyra exemplar. Tre exemplar av dokumentet skall åtfölja varorna under transport. Av dessa exemplar skall ett (returexemplaret) undertecknas av mottagaren och återsändas till avsändaren senast 15 dagar efter utgången av den kalendermånad under vilken varorna har mottagits.

Vid transport av obeskattade varor mellan Sverige och ett annat EG-land skall upplagshavaren upprätta ett ledsagardokument i fyra exemplar. *Upplagshavaren skall även upprätta ett sådant dokument vid transport av obeskattade varor till en upplagshavare i Sverige om transporten sker via ett annat EG-land samt då obeskattade varor levereras till mottagare i ett annat EG-land enligt 21 § första stycket e.* Tre exemplar av dokumentet skall åtfölja varorna under transport. *Vid transport till mottagare som avses i 21 § första stycket e skall varorna under transporten även åtföljas av ett intyg om att skattefrihet gäller för varorna i det andra EG-landet.* Av dokumentets exemplar skall ett (returexemplaret) undertecknas av mottagaren och återsändas till avsändaren senast 15 dagar efter utgången av den kalendermånad under vilken varorna har mottagits.

Har en upplagshavare sålt obeskattade varor till en näringsidkare i ett annat EG-land och har upplagshavaren inte inom två månader efter utgången av den kalendermånad under vilken varorna avsänts erhållit returexemplaret av ledsagardokumentet, skall han utan dröjsmål underrätta beskattningsmyndigheten om förhållandet.

Har upplagshavaren sålt obeskattade varor till en oregistrerad varumottagare, skall varorna under transporten även åtföljas av dokumentation som visar att sådan säkerhet som avses i 14 § ställts för skatten i destinationslandet.

Regeringen får meddela föreskrifter om förfarandet vid ändring och tillägg av uppgifter i ledsagardokumentet.

23 a §

Beskattningsmyndigheten skall på returexemplaret av ledsagardokumentet attestera andra förluster än sådana som avses i 21 § första stycket a och 32 § b, under förutsättning att förlusterna uppkommit under transport inom EG och konstaterats i Sverige.

Om obeskattade varor transporteras från ett skatteupplag i ett annat EG-land till Sverige och andra förluster än sådana som avses i 21 § första stycket a och 32 § b under transporten uppkommit i ett annat EG-land, skall beskattningsmyndigheten vid varornas ankomst till Sverige ange i vilken omfattning beskattning skall ske av de förlorade varumängderna samt hur skatten skall beräknas. Beskattningsmyndigheten skall skicka en kopia av returexemplaret till behörig myndighet i det EG-land där förlusten konstaterats.

26 a §

Bestämmelserna i 26 § om förenklat ledsagardokument tillämpas även vid transport av beskattade varor mellan två svenska orter, om transporten sker via ett annat EG-land.

Den som ansvarar för transport enligt första stycket skall, innan transporten påbörjas, anmäla varorna till beskattningsmyndigheten.

Den som tar emot varor som transporterats enligt första stycket skall senast 15 dagar efter utgången av den kalendermånad under vilken han tagit emot varorna till beskattningsmyndigheten lämna en bekräftelse på detta.

31 a §

Beskattningsmyndigheten medger efter ansökan återbetalning av tobaksskatt på varor som har förvärvats av

1. utländsk beskickning, lönat konsulat i Sverige eller sådan internationell organisation, som avses i lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall,

2. medlem av den diplomatiska personalen vid utländska beskickningar i Sverige och lönad konsul vid utländska konsulat i Sverige, under förutsättning att denne inte är svensk medborgare eller stadigvarande bosatt i Sverige.

Medlemsstaters ombud vid internationell organisation med säte i Sverige och personal hos en sådan organisation har efter ansökan rätt till återbetalning enligt första stycket, om Sverige har träffat överenskommelse med en annan stat eller med en mellanfolklig organisation om detta.

42 §

För tobaksvaror som anges i 8 och 37 §§ tas skatten för år 1995 ut med de i dessa paragrafer angivna beloppen. För tiden efter utgången av år 1995 och fram till och med år 1998 skall skatten på de tobaksvaror som anges i 2, 8 och 37 §§ tas ut med de i paragraferna angivna beloppen, omräknade enligt andra stycket. Därefter skall skatten tas ut med de belopp som gäller vid utgången av år 1998.

Skatten för vart och ett av kalenderåren 1996 till och med 1998 skall tas ut med belopp som efter en årlig omräkning motsvarar de i 2, 8 och 37 §§ angivna skattebeloppen multiplicerade med det jämförelsetal, uttryckt i procent, som anger förhållandet mellan prisläget i *oktober* månad året närmast före det år beräkningen avser och prisläget i *oktober* 1994. När det gäller 2 § skall omräkning endast avse styckeskatten.

Regeringen fastställer före *november* månads utgång de omräknade skattebelopp som enligt denna lag skall tas ut för påföljande kalenderår. Beloppen avrundas till hela kronor och ören.

Skatten för vart och ett av kalenderåren 1996 till och med 1998 skall tas ut med belopp som efter en årlig omräkning motsvarar de i 2, 8 och 37 §§ angivna skattebeloppen multiplicerade med det jämförelsetal, uttryckt i procent, som anger förhållandet mellan prisläget i *september* månad året närmast före det år beräkningen avser och prisläget i *september* 1994. När det gäller 2 § skall omräkning endast avse styckeskatten.

Regeringen fastställer före *oktober* månads utgång de omräknade skattebelopp som enligt denna lag skall tas ut för påföljande kalenderår. Beloppen avrundas till hela kronor och ören.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1995. Bestämmelserna i 9, 21 och 31 a §§ tillämpas i fråga om leveranser som skett till eller från Sverige dock för tid från och med den 1 januari 1995.

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om lagen (1994:1564) om alkoholskatt dels att i 24 § ordet "utfärtstullanstalten" skall bytas ut mot "utfärtstullkontoret",

dels att 6, 8, 10, 20, 22 och 30 §§ skall ha följande lydelse,

dels att det i lagen skall införas fyra nya paragrafer, 22 a, 25 a, 31 a och 31 b §§, samt närmast före 31 b § en ny rubrik av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

6 §

Skatt skall betalas för *etylalkohol hänförlig* till KN-nr 2207 och 2208 med en alkoholhalt överstigande 1,2 volymprocent även om *etylalkoholen* ingår i en vara som hänförs till ett annat KN-kapitel. Skatt skall även betalas för drycker som hänförs till KN-nr 2204, 2205 och 2206 om alkoholhalten överstiger 22 volymprocent.

Skatt skall betalas för *varor hänförliga* till KN-nr 2207 och 2208 med en alkoholhalt överstigande 1,2 volymprocent även om *dessa* ingår i en vara som hänförs till ett annat KN-kapitel. Skatt skall även betalas för drycker som hänförs till KN-nr 2204, 2205 och 2206 om alkoholhalten överstiger 22 volymprocent.

Skatt tas ut med 474 kronor per liter ren alkohol.

8 §

Skyldig att betala skatt (skattskyldig) är den som

1. har godkänts som upplagshavare enligt 9 § eller den som i Sverige yrkesmässigt tillverkar skattepliktiga varor,

2. yrkesmässigt från ett annat EG-land tar emot skattepliktiga varor enligt 12 och 13 §§,

3. har godkänts som skatterepresentant enligt 14 §,

4. säljer skattepliktiga varor till Sverige genom distansförsäljning enligt 15 §,

5. i annat fall än som avses i 1–3, från ett annat EG-land till Sverige för in eller tar emot skattepliktiga varor, om varorna skall användas för annat än privat bruk,

6. från tredje land importerar skattepliktiga varor,

7. annars i Sverige tillverkar etylalkohol.

Skattskyldighet föreligger inte för varor som förs in till Sverige under sådana omständigheter att förutsättningar skulle finnas att medge återbetalning av skatten enligt 31 a §.

¹ Jfr rådets direktiv 94/74/EG.

10 §

Upplagshavare som säljer obeskattade varor till annan upplagshavare i Sverige eller till näringsidkare i ett annat EG-land skall hos beskattningsmyndigheten ställa säkerhet för betalning av skatten innan leveransen av de skattepliktiga varorna påbörjas.

Upplagshavare i Sverige som säljer obeskattade varor till annan svensk upplagshavare eller till näringsidkare i ett annat EG-land skall hos beskattningsmyndigheten ställa säkerhet för betalning av den skatt som kan påföras honom i Sverige eller annat EG-land, innan leveransen av de skattepliktiga varorna påbörjas.

Beskattningsmyndigheten får bestämma att upplagshavaren skall ställa säkerhet för betalning av skatten i samband med tillverkning, bearbetning eller lagring av skattepliktiga varor.

20 §

Skattskyldighet för upplagshavare enligt 19 § första stycket 1 inträder inte för varor som

a) till följd av varornas karaktär förstörts under framställning, bearbetning, lagring eller transport,

b) har förstörts under tillsyn av beskattningsmyndigheten,

c) har återanvänts vid tillverkning,

d) uteslutande använts för provning av varornas kvalitet i skatteupplaget,

e) används för framställning av vinäger som hänförs till KN-nr 2209,

f) används för framställning av läkemedel,

g) används för att framställa smakämnen för tillverkning av livsmedel och drycker med en alkoholhalt som inte överstiger 1,2 volymprocent,

h) direkt eller som ingrediens används i halvfabrikat för framställning av livsmedel, eller som fyllning, förutsatt att alkoholinnehållet vid varje tillfälle inte överstiger 8,5 liter ren alkohol per 100 kilogram chokladprodukter, och 5 liter ren alkohol per 100 kilogram av andra produkter,

i) används i tillverkningsprocesser, förutsatt antingen att den färdiga produkten inte innehåller alkohol eller att ingående alkohol är denaturerad, eller

i) används vid tillverkning av en vara som inte är avsedd för konsumtion, under förutsättning att ingående alkohol är denaturerad i enlighet med någon EG-medlemsstats krav,

j) används i en tillverkningsprocess förutsatt att slutprodukten inte innehåller alkohol,

k) säljs i enlighet med bestämmelsen i 31 b § för däri angivna ändamål,

j) används för vetenskapligt ändamål eller är avsedda att levereras till annan användare för vetenskapligt ändamål eller till sjukhus eller apotek för medicinskt ändamål.

l) används för vetenskapligt ändamål eller är avsedda att levereras till annan användare för vetenskapligt ändamål eller till sjukhus eller apotek för medicinskt ändamål, *eller*

m) levererats till en mottagare i ett annat EG-land under villkor som anges i 3 kap. 30 a § första stycket 3 och 4 mervärdesskattelagen (1994:200), i den omfattning som skattefrihet gäller i det EG-landet.

Vad som sägs i första stycket a gäller även varumottagare enligt 12 och 13 §§ och skatterepresentant enligt 14 § för varor som till följd av varornas karaktär förstörts under transport till denne.

Om skattepliktiga varor har levererats utan skatt enligt första stycket j, och varorna används för annat ändamål än som där anges, skall den till vilken varorna levererats svara för skatten. Beskattning skall därvid ske i den ordning som föreskrivs för skattskyldig enligt 8 § 7.

Om skattepliktiga varor har levererats utan skatt enligt första stycket l, och varorna används för annat ändamål än som där anges, skall den till vilken varorna levererats svara för skatten. Beskattning skall därvid ske i den ordning som föreskrivs för skattskyldig enligt 8 § första stycket 7.

22 §

Vid transport av obeskattade varor mellan Sverige och ett annat EG-land skall upplagshavaren upprätta ett ledsagardokument i fyra exemplar. Tre exemplar av dokumentet skall åtfölja varorna under transport. Av dessa exemplar skall ett (returexemplaret) undertecknas av mottagaren och återsändas till avsändaren senast 15 dagar efter utgången av den kalendermånad under vilken varorna har mottagits.

Vid transport av obeskattade varor mellan Sverige och ett annat EG-land skall upplagshavaren upprätta ett ledsagardokument i fyra exemplar. *Upplagshavaren skall även upprätta ett sådant dokument vid transport av obeskattade varor till en upplagshavare i Sverige om transporten sker via ett annat EG-land samt då obeskattade varor levereras till mottagare i ett annat EG-land enligt 20 § första stycket m.* Tre exemplar av dokumentet skall åtfölja varorna under transport. *Vid transport till mottagare som avses i 20 § första stycket m skall varorna under transporten även åtföljas av ett intyg om att skattefrihet gäller för varorna i det andra EG-landet.* Av dokumentets exemplar skall ett (returexemplaret) undertecknas av mottagaren och återsändas till avsändaren senast 15 dagar efter

utgången av den kalendermånad under vilken varorna har mottagits.

Har en upplagshavare sålt obeskattade varor till en näringsidkare i ett annat EG-land och har upplagshavaren inte inom två månader efter utgången av den kalendermånad under vilken varorna avsänts erhållit returexemplaret av ledsagardokumentet, skall han utan dröjsmål underrätta beskattningsmyndigheten om förhållandet.

Har upplagshavaren sålt obeskattade varor till en oregistrerad varumottagare, skall varorna under transporten även åtföljas av dokumentation som visar att sådan säkerhet som avses i 13 § ställts för skatten i destinationslandet.

Regeringen får meddela föreskrifter om förfarandet vid ändring och tillägg av uppgifter i ledsagardokumentet.

22 a §

Beskattningsmyndigheten skall på returexemplaret av ledsagardokumentet attestera andra förluster än sådana som avses i 20 § första stycket a och 32 § b, under förutsättning att förlusterna uppkommit under transport inom EG och konstaterats i Sverige.

Om obeskattade varor transporteras från ett skatteupplag i ett annat EG-land till Sverige och andra förluster än sådana som avses i 20 § första stycket a och 32 § b under transporten uppkommit i ett annat EG-land, skall beskattningsmyndigheten vid varornas ankomst till Sverige ange i vilken omfattning beskattning skall ske av de förlorade varumängderna samt hur skatten skall beräknas. Beskattningsmyndigheten skall skicka en kopia av returexemplaret till behörig myndighet i det EG-land där förlusten konstaterats.

25 a §

Bestämmelserna i 25 § om förenklat ledsagardokument tillämpas även vid transport av beskattade varor mellan två svenska orter, om transporten sker via ett annat EG-land.

Den som ansvarar för transport enligt första stycket skall, innan

transporten påbörjas, anmäla varorna till beskattningsmyndigheten.

Den som tar emot varor som transporterats enligt första stycket skall senast 15 dagar efter utgången av den kalendermånad under vilken han tagit emot varorna till beskattningsmyndigheten lämna en bekräftelse på detta.

30 §

Om skattepliktiga varor använts för ändamål som avses i 20 § första stycket *e-i* kan, om skatt betalats för varorna, återbetalning ske efter skriftlig ansökan hos beskattningsmyndigheten.

Ansökan enligt första stycket skall omfatta en period om ett kalenderkvartal och ges in till beskattningsmyndigheten inom ett år efter kvartalets utgång. Återbetalning medges inte för skattebelopp som för kalenderkvartalet understiger 1 500 kronor. Ansökan skall åtföljas av dokumentation som styrker användningen.

Om skattepliktiga varor använts för ändamål som avses i 20 § första stycket *e-j* kan, om skatt betalats för varorna, återbetalning ske efter skriftlig ansökan hos beskattningsmyndigheten.

31 a §

Beskattningsmyndigheten medger efter ansökan återbetalning av alkoholskatt på varor som har förvärvats av

1. utländsk beskickning, lönat konsulat i Sverige eller sådan internationell organisation, som avses i lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall,

2. medlem av den diplomatiska personalen vid utländska beskickningar i Sverige och lönad konsul vid utländska konsulat i Sverige, under förutsättning att denne inte är svensk medborgare eller stadigvarande bosatt i Sverige.

Medlemsstaters ombud vid internationell organisation med säte i Sverige och personal hos en sådan organisation har efter ansökan rätt till återbetalning enligt första stycket, om Sverige har träffat överenskommelse med en annan stat eller med en mellanfolklig organisation om detta.

Inköp mot försäkran, m.m.**31 b §**

*Den som har tillstånd från Läke-
medelsverket enligt lagen
(1961:181) om försäljning av tek-
nisk sprit m.m. att inköpa minst 25
kilogram alkohol under ett kalen-
derår, får från en upplagshavare
köpa sådan alkohol som anges i
tillståndet utan alkoholskatt mot att
han lämnar en försäkran till denne
om att alkoholen skall användas
för sådant ändamål som anges i
20 § första stycket e-j.*

*Om skattepliktiga varor har
levererats utan skatt enligt första
stycket och varorna används för
annat ändamål än som anges där,
skall den som lämnat försäkran
svara för skatten. Beskattning skall
därvid ske i den ordning som före-
skrivs för skattskyldig enligt 8 §
första stycket 7.*

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1995. Bestämmelserna i 8 §, 20 § första stycket m och 31 a § tillämpas i fråga om leveranser som skett till eller från Sverige dock för tid från och med den 1 januari 1995. Bestämmelsen i 20 § första stycket i och 31 b § tillämpas dock för tid från och med den 1 juni 1995.

2.4 Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1565) om beskattning av privatinförsl av alkoholdrycker och tobaksvaror från land som är medlem i Europeiska unionen

Härigenom föreskrivs att 3 § lagen (1994:1565) om beskattning av privatinförsl av alkoholdrycker och tobaksvaror från land som är medlem i Europeiska unionen skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Vad som sägs i 1 och 2 §§ gäller inte sådan införsel som avses i 9 § tullagen (1994:1550).

Föreslagen lydelse

3 §

Vad som sägs i 1 och 2 §§ gäller inte sådan införsel som avses i 9 § tullagen (1994:1550) eller sådan införsel som sker under sådana omständigheter att förutsättningar skulle finnas att medge återbetalning av skatt enligt 31 a § lagen (1994:1563) om tobaksskatt eller 31 a § lagen (1994:1564) om alkoholskatt.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1995. Den nya bestämmelsen tillämpas dock för tid från och med den 1 januari 1995. Har skatt i dessa fall betalats före den 1 juli 1995 skall återbetalning av skatten ske på sätt som anges i 31 a § lagen (1994:1563) om tobaksskatt och 31 a § lagen (1994:1564) om alkoholskatt.

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1984:409) om avgift på gödselmedel¹

dels att i 2 § ordet "avgift" skall bytas ut mot "skatt",

dels att rubriken till lagen skall lyda "Lag om skatt på gödselmedel",

dels att 1 och 3–9 §§ skall ha följande lydelse,

dels att det i lagen skall införas en ny paragraf, 8 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §²

Avgift (gödselmedelsavgift) skall erläggas till staten enligt denna lag vid omsättning inom landet eller vid införsel till landet av ammoniak hänförlig till tulltaxenr 28.14 tulltaxelagen (1987:1068), kaliumnitrat och kalciumnitrat hänförligt till tulltaxenr 28.34 tulltaxelagen samt varor hänförliga till tulltaxenr 31.02, 31.03 och 31.05 tulltaxelagen, i det följande benämnda gödselmedel.

Skatt (gödselmedelsskatt) skall betalas till staten enligt denna lag vid omsättning eller ianspråktagande inom landet av gödselmedel.

Med gödselmedel enligt denna lag avses ammoniak som hänförs till nr 2814 i Kombinerade nomenklaturen (KN) enligt rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan, kaliumnitrat och kalciumnitrat som hänförs till KN-nr 2834 samt varor som hänförs till KN-nr 3102, 3103 och 3105.

¹ Senaste lydelse av 2 § 1994:1707.

² Senaste lydelse 1991:732.

3 §³

Regler för förfarandet vid uttag av avgifter enligt denna lag finns i lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter.

Då ett gödselmedel införs till landet av någon som inte är registrerad som importör enligt 6 § andra stycket, skall avgiften erläggas till tullmyndigheten. I sådana fall gäller tullagen (1987:1065) i fråga om avgiften. Dessutom gäller 9 kap. 4 § lagen om punktskatter och prisregleringsavgifter.

Regler för förfarandet vid beskattningen finns i lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter.

4 §

Med avgiftsskyldig avses i det följande

1. den som inom landet yrkesmässigt tillverkar gödselmedel,
2. den som har registrerats som importör enligt 6 § andra stycket.

Med skattskyldig avses i det följande

1. den som inom landet yrkesmässigt tillverkar gödselmedel,
2. den som inför gödselmedel till landet för yrkesmässig återförsäljning eller för egen yrkesmässig användning inom landet.

En verksamhet är yrkesmässig, om den utgör näringsverksamhet enligt 21 § kommunalskattelagen (1928:370), eller om den bedrivs i former som är jämförliga med en till sådan näringsverksamhet hänförlig rörelse och ersättningen för omsättningen i verksamheten under ett kalenderår överstiger 30 000 kronor.

5 §

Skyldighet att erlægga avgift inträder när

1. ett gödselmedel levereras till en köpare,
2. uttag sker av ett gödselmedel för något annat ändamål än leverans till köpare,
3. den avgiftsskyldige avregistreras och avgiftsskyldigheten därvid inte går över på någon annan.

Skattskyldighet inträder när

1. ett gödselmedel levereras till en köpare,
2. ett gödselmedel tas i anspråk för något annat ändamål än försäljning,
3. den skattskyldige avregistreras och skattskyldigheten därvid inte går över på någon annan.

³ Senaste lydelse 1987:1298.

6 §⁴

Tillverkare som avses i 4 § 1 skall vara registrerad som avgiftsskyldig hos statens jordbruksverk.

Den som inför gödselmedel till landet i större omfattning kan efter ansökan registreras som avgiftsskyldig hos jordbruksverket. Om det finns särskilda skäl kan även annan som inför gödselmedel registreras som avgiftsskyldig.

Den som är skattskyldig skall vara registrerad hos beskattningsmyndigheten.

7 §⁵

I deklaration enligt lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter får avdrag göras för avgift på sådana gödselmedel

1. som har förts ut ur landet eller förts till svensk frihamn för annat ändamål än att användas där,

2. för vilka avgiftsskyldighet enligt denna lag tidigare har inträtt,

3. som har återtagits i samband med återgång av köp,

4. som har sålts för förbrukning för annat ändamål än att användas som växtnäring,

5. som har sålts med förlust för den avgiftsskyldige, i den mån förlusten hänförs till bristande betalning från köparen.

Avdrag enligt första stycket 5 får göras med belopp som svarar mot så stor del av avgiften som förlusten visas utgöra av varans försäljningspris. Har sådant avdrag gjorts och inflyter därefter betalning, skall redovisning åter lämnas för avgiften på det gödselmedel som betalningen avser.

I en deklaration som avser gödselmedelsskatt får avdrag göras för skatt på sådana gödselmedel

1. som har förts ut ur landet,

2. för vilka skattskyldighet tidigare har inträtt,

3. som har tagits tillbaka i samband med återgång av köp,

4. som har förbrukats eller sålts för förbrukning för annat ändamål än att användas som växtnäring.

⁴ Senaste lydelse 1991:399.

⁵ Senaste lydelse 1986:219.

8 §⁶

Jordbruksverket får medge en importör, som inte har registrerats enligt 6 § andra stycket, eller en köpare i ett senare led återbetalning av avgift för gödselmedel i motsvarande fall som avses i 7 §.

Den som inte är registrerad som skattskyldig kan, i motsvarande fall som avses i 7 § 1 och 4, hos beskattningsmyndigheten ansöka om återbetalning av gödselmedels-skatt.

Ansökan enligt första stycket skall vara skriftlig och omfatta en period om ett kalenderkvartal och ges in till beskattningsmyndigheten inom ett år efter kvartalets utgång. Återbetalning medges inte för skattebelopp som för kalenderkvartal understiger 1 500 kronor. Ansökan skall åtföljas av dokumentation som styrker rätten till återbetalning.

8 a §

Om skatt har återbetalats med ett för högt belopp på grund av oriktig uppgift som den sökande har lämnat eller på grund av felräkning, felskrivning eller något annat uppenbart förbiseende, är den sökande skyldig att betala tillbaka vad han fått för mycket. Beslut härom meddelas av beskattningsmyndigheten.

Åtgärd för att ta ut ett oriktigt erhållet återbetalningsbelopp får inte vidtas senare än fem år efter utgången av det år under vilket beloppet betalats ut.

9 §⁷

Jordbruksverkets beslut enligt 8 § får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Beskattningsmyndighetens beslut enligt 8 och 8 a §§ får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

⁶ Senaste lydelse 1991:399.

⁷ Senaste lydelse 1995:57.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 1995.
 2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.
 3. Den som är registrerad som avgiftsskyldig skall avregistreras vid ikraftträdandet. Om denne registreras som skattskyldig från ikraftträdandet inträder dock inte avgiftsskyldighet för lagret vid avregistreringen.

2.6 Förslag till lag om ändring i lagen (1984:410) om avgift på bekämpningsmedel

Prop. 1994/95:213

Härigenom föreskrivs ifråga om lagen (1984:410) om avgift på bekämpningsmedel¹

dels att i 1–3 §§ orden "avgift" och "bekämpningsmedelsavgift" skall bytas ut mot "skatt" respektive "bekämpningsmedelsskatt",

dels att rubriken till lagen skall lyda "Lag om skatt på bekämpningsmedel",

dels att 4, 5, 7 och 8 §§ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 §

Med *avgiftsskyldig* avses i det följande

Med *skattskyldig* avses i det följande

1. den som inom landet yrkesmässigt tillverkar bekämpningsmedel,
2. den som inför bekämpningsmedel till landet för yrkesmässig återförsäljning eller för egen yrkesmässig användning inom landet.

Som tillverkning enligt första stycket 1 anses även blandning av olika bekämpningsmedel och sådan märkning eller dylikt av en vara som anges i 1 § andra stycket 2 som medför att varan anses utgöra bekämpningsmedel.

En verksamhet *anses som yrkesmässig när inkomsten därav utgör skattepliktig intäkt av jordbruksfastighet, av annan fastighet eller av rörelse* enligt kommunalskattelagen (1928:370).

En verksamhet *är yrkesmässig, om den utgör näringsverksamhet enligt 21 § kommunalskattelagen (1928:370), eller om den bedrivs i former som är jämförliga med en till sådan näringsverksamhet hänförlig rörelse och ersättningen för omsättningen i verksamheten under ett kalenderår överstiger 30 000 kronor.*

5 §

Skyldighet att erlægga avgift inträder när

Skattskyldighet inträder när

1. ett bekämpningsmedel levereras till en köpare,
2. ett bekämpningsmedel tas i anspråk för något annat ändamål än försäljning,
3. den *avgiftsskyldige* avregistreras *enligt denna lag* och *avgiftsskyldigheten* därvid inte går över på någon annan.

3. den *skattskyldige* avregistreras och *skattskyldigheten* därvid inte går över på någon annan.

¹ Senaste lydelse av 2 § 1994:1706.

7 §²

Den som är avgiftsskyldig och inte är befriad enligt 6 § från redovisningsskyldighet skall vara registrerad som avgiftsskyldig enligt denna lag hos beskattningsmyndigheten.

Den som är skattskyldig skall vara registrerad hos beskattningsmyndigheten.

8 §

I deklaration enligt lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter får avdrag göras för avgift på sådana bekämpningsmedel

I en deklaration som avser bekämpningsmedelsskatt får avdrag göras för skatt på sådana bekämpningsmedel

1. som har förts ut ur landet eller förts till svensk frihamn för annat ändamål än att användas där,

1. som har förts ut ur landet,

2. som har förvärvats för att användas för tillverkning av bekämpningsmedel och för vilka avgiftsskyldighet enligt denna lag tidigare har inträtt,

2. för vilka skattskyldighet tidigare har inträtt,

3. som har återtagits i samband med återgång av köp,

3. som har tagits tillbaka i samband med återgång av köp.

4. för vilka i andra fall än som avses i 2 och 3 avgiftsskyldighet enligt denna lag tidigare har inträtt,

5. som har sålts med förlust för den avgiftsskyldige, i den mån förlusten hänförs till bristande betalning från köparen.

Avdrag enligt första stycket 5 får göras med belopp som svarar mot så stor del av avgiften som förlusten visas utgöra av varans försäljningspris. Har sådant avdrag gjorts och inflyter därefter betalning, skall redovisning åter lämnas för avgiften på det bekämpningsmedel som betalningen avser.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1995. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänförs till tiden före ikraftträdandet.

² Senaste lydelse 1993:484.

2.7 Förslag till lag om ändring i lagen (1990:613) om miljöavgift på utsläpp av kväveoxider vid energiproduktion

Prop. 1994/95:213

Härigenom föreskrivs att 6 § lagen (1990:613) om miljöavgift på utsläpp av kväveoxider vid energiproduktion skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

6 §

När annat inte följer av denna lag tillämpas lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter utom 7 kap. Därvid är *statens* naturvårdsverk beskattningsmyndighet. Den som är avgiftsskyldig skall vara registrerad hos *naturvårdsverket*.

När annat inte följer av denna lag tillämpas lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter utom 7 kap. Därvid är *Statens* naturvårdsverk beskattningsmyndighet och *meddelar förhandsbesked. Ett allmänt ombud med uppgifter som avses i nämnda lag skall utses hos Naturvårdsverket.* Den som är avgiftsskyldig skall vara registrerad hos *Naturvårdsverket*.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1995.

2.8 Förslag till lag om ändring i lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter

Prop. 1994/95:213

Härigenom föreskrivs att 1 kap. 1 § samt 8 kap. 1 och 9 §§ lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter skall ha följande lydelse.

*Lydelse enligt
prop. 1994/95:146*

Föreslagen lydelse

1 §

1. lagen (1928:376) om skatt på lotterivinster, lagen (1941:251) om särskild varuskatt, lagen (1957:262) om allmän energiskatt, lagen (1961:372) om bensinskatt, lagen (1961:394) om tobaksskatt, lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam, lagen (1972:820) om skatt på spel, lagen (1973:37) om avgift på vissa dryckesförpackningar, lagen (1973:1216) om särskild skatt för oljeprodukter och kol, bilskrotningslagen (1975:343), lagen (1977:306) om dryckesskatt, lagen (1978:69) om försäljningsskatt på motorfordon, lagen (1978:144) om skatt på vissa resor, lagen (1982:691) om skatt på vissa kassetband, lagen (1982:1200) om skatt på videobandspelare, lagen (1982:1201) om skatt på viss elektrisk kraft, lagen (1983:1053) om skatt på omsättning av vissa värdepapper, lagen (1983:1104) om särskild skatt för elektrisk kraft från kärnkraftverk, lagen (1984:351) om totalisatorskatt, lagen (1984:355) om skatt på vissa dryckesförpackningar, lagen (1984:405) om stämpelskatt på aktier, lagen (1984:410) om avgift på bekämpningsmedel, lagen (1988:1567) om miljöskatt på inrikes flygtrafik, lagen (1990:582) om koldioxidskatt, lagen (1990:587) om svavelskatt, 2 § första stycket 6 lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel, lagen (1990:662) om skatt på vissa premiebetalningar,

1. lagen (1928:376) om skatt på lotterivinster, lagen (1941:251) om särskild varuskatt, lagen (1957:262) om allmän energiskatt, lagen (1961:372) om bensinskatt, lagen (1961:394) om tobaksskatt, lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam, lagen (1972:820) om skatt på spel, lagen (1973:37) om avgift på vissa dryckesförpackningar, lagen (1973:1216) om särskild skatt för oljeprodukter och kol, bilskrotningslagen (1975:343), lagen (1977:306) om dryckesskatt, lagen (1978:69) om försäljningsskatt på motorfordon, lagen (1978:144) om skatt på vissa resor, lagen (1982:691) om skatt på vissa kassetband, lagen (1982:1200) om skatt på videobandspelare, lagen (1982:1201) om skatt på viss elektrisk kraft, lagen (1983:1053) om skatt på omsättning av vissa värdepapper, lagen (1983:1104) om särskild skatt för elektrisk kraft från kärnkraftverk, lagen (1984:351) om totalisatorskatt, lagen (1984:355) om skatt på vissa dryckesförpackningar, lagen (1984:405) om stämpelskatt på aktier, *lagen (1984:409) om skatt på gödselmedel*, lagen (1984:410) om skatt på bekämpningsmedel, lagen (1988:1567) om miljöskatt på inrikes flygtrafik, lagen (1990:582) om koldioxidskatt, lagen (1990:587) om svavelskatt, 2 § första stycket 6 lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel, lagen (1990:662) om

lagen (1990:1087) om lagerskatt på vissa oljeprodukter, lagen (1990:1427) om särskild premieskatt för grupplivförsäkring, m.m., lagen (1991:1482) om lotteriskatt, lagen (1991:1483) om skatt på vinstsparande m.m., lagen (1992:1479) om lagerskatt på viss bensin, lagen (1992:1438) om dieseloljeskatt och användning av vissa oljeprodukter, lagen (1992:1439) om lagerskatt på dieselolja, lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt, lagen (1994:1776) om skatt på energi,

2. lagen (1967:340) om prisreglering på jordbrukets område, lagen (1974:226) om prisreglering på fiskets område, *lagen (1984:409) om avgift på gödselmedel*, lagen (1990:615) om avgifter på vissa jordbruksprodukter m. m., lagen (1990:616) om införande av lagen (1990:615) om avgifter på vissa jordbruksprodukter m. m., lagen (1994:1704) om lageravgift på vissa jordbruksprodukter, lagen (1982:349) om återvinning av dryckesförpackningar av aluminium.

Har i författning som anges i första stycket eller i författning som utfärdats med stöd av sådan författning lämnats bestämmelse som avviker från denna lag gäller dock den bestämmelsen.

skatt på vissa premiebetalningar, lagen (1990:1087) om lagerskatt på vissa oljeprodukter, lagen (1990:1427) om särskild premieskatt för grupplivförsäkring, m.m., lagen (1991:1482) om lotteriskatt, lagen (1991:1483) om skatt på vinstsparande m.m., lagen (1992:1479) om lagerskatt på viss bensin, lagen (1992:1438) om dieseloljeskatt och användning av vissa oljeprodukter, lagen (1992:1439) om lagerskatt på dieselolja, lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt, lagen (1994:1776) om skatt på energi,

2. lagen (1967:340) om prisreglering på jordbrukets område, lagen (1974:226) om prisreglering på fiskets område, lagen (1990:615) om avgifter på vissa jordbruksprodukter m. m., lagen (1990:616) om införande av lagen (1990:615) om avgifter på vissa jordbruksprodukter m. m., lagen (1994:1704) om lageravgift på vissa jordbruksprodukter, lagen (1982:349) om återvinning av dryckesförpackningar av aluminium.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

8 kap.

1 §¹

Beskattningsmyndighetens beskattningsbeslut i en fråga som kan ha betydelse för beskattningen samt beslut om anstånd med att lämna deklARATION eller betala skatt, om uppdelning av skattebetalning, om återbetalning av skatt och om att avvisa en begäran om omprövning

Beskattningsmyndighetens beskattningsbeslut i en fråga som kan ha betydelse för beskattningen samt beslut om anstånd med att lämna deklARATION eller betala skatt, om uppdelning av skattebetalning, om återbetalning av skatt och om att avvisa en begäran om omprövning

¹ Senaste lydelse 1993:462.

av beskattningsbeslut får överklagas hos länsrätten av den skattskyldige och, i fråga om skatter och avgifter enligt 1 kap. 1 § första stycket 1, av Riksskatteverket samt, i fråga om avgifter enligt 1 kap. 1 § första stycket 2, av det allmänna ombudet.

Beslut om skatterevision, föreläggande av vite och avvisande av ansökan om förhandsbesked får inte överklagas.

Skattemyndighetens övriga beslut enligt denna lag överklagas hos Riksskatteverket. Riksskatteverkets beslut får inte överklagas.

av beskattningsbeslut får överklagas hos länsrätten av den skattskyldige och, i fråga om skatter och avgifter enligt 1 kap. 1 § första stycket 1, av Riksskatteverket samt, i övriga fall, av det allmänna ombudet.

9 §²

Bestämmelserna i 6 kap. 10, 13, 14 samt 17–24 §§ taxeringslagen (1990:324) gäller i tillämpliga delar för mål enligt denna lag. Vad som i taxeringslagen sägs om Riksskatteverket skall i fråga om avgifter enligt 1 kap. 1 § första stycket 2 gälla det allmänna ombudet. I fråga om skatter och avgifter enligt 1 kap. 1 § första stycket 1 gäller dessutom 6 kap. 11, 12, 15 och 16 §§ taxeringslagen i tillämpliga delar.

Bestämmelserna i 6 kap. 10, 13, 14 samt 17–24 §§ taxeringslagen (1990:324) gäller i tillämpliga delar för mål enligt denna lag. Vad som i taxeringslagen sägs om Riksskatteverket skall i tillämpliga fall gälla det allmänna ombudet. I fråga om skatter och avgifter enligt 1 kap. 1 § första stycket 1 gäller dessutom 6 kap. 11, 12, 15 och 16 §§ taxeringslagen i tillämpliga delar.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1995. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

² Senaste lydelse 1993:462.

Härigenom föreskrivs att 1 § skattebrottslagen (1971:69) skall ha följande lydelse.

*Lydelse enligt
prop. 1994/95:146*

Föreslagen lydelse

1 §

Denna lag gäller i fråga om skatt eller avgift enligt

1. lagen (1908:128) om bevillningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter, lagen (1927:321) om skatt vid utskiftning av aktiebolags tillgångar, kommunalskattelagen (1928:370), lagen (1933:395) om ersättningsskatt, lagen (1941:416) om arvsskatt och gåvoskatt, lagen (1946:324) om skogsvårdsavgift, lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt, lagen (1947:577) om statlig förmögenhetsskatt, lagen (1958:295) om sjömansskatt, lagen (1983:219) om tillfällig vinstskatt, lagen (1983:1086) om vinstdelningsskatt, lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt, lagen (1986:1225) om tillfällig förmögenhetsskatt för livförsäkringsbolag, understödsföreningar och pensionsstiftelser, lagen (1989:346) om särskild vinstskatt, lagen (1989:471) om investeringsskatt för vissa byggnadsarbeten, lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel, lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta, lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m. fl., lagen (1991:687) om särskild löneskatt på pensionskostnader, lagen (1993:1537) om expansionsmedel,

2. lagen (1928:376) om skatt på lotterivinster, lagen (1941:251) om särskild varuskatt, lagen (1957:262) om allmän energiskatt, lagen (1961:372) om bensinskatt, lagen (1961:394) om tobaksskatt, stämpelskattelagen (1964:308), lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam, lagen (1972:820) om skatt på spel, lagen (1973:37) om avgift på vissa dryckesförpackningar, vägtrafikskattelagen (1973:601), lagen (1973:1216) om särskild skatt för oljeprodukter och kol, bilskrotningsskattelagen (1975:343), lagen (1976:338) om vägtrafikskatt på vissa fordon, som icke är registrerade i riket, lagen (1977:306) om dryckesskatt, lagen (1978:69) om försäljningsskatt på motorfordon, lagen (1978:144) om skatt på vissa resor, lagen (1982:691) om skatt

2. lagen (1928:376) om skatt på lotterivinster, lagen (1941:251) om särskild varuskatt, lagen (1957:262) om allmän energiskatt, lagen (1961:372) om bensinskatt, lagen (1961:394) om tobaksskatt, stämpelskattelagen (1964:308), lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam, lagen (1972:820) om skatt på spel, lagen (1973:37) om avgift på vissa dryckesförpackningar, vägtrafikskattelagen (1973:601), lagen (1973:1216) om särskild skatt för oljeprodukter och kol, bilskrotningsskattelagen (1975:343), lagen (1976:338) om vägtrafikskatt på vissa fordon, som icke är registrerade i riket, lagen (1977:306) om dryckesskatt, lagen (1978:69) om försäljningsskatt på motorfordon, lagen (1978:144) om skatt på vissa resor, lagen (1982:691) om skatt

på vissa kassetband, lagen (1982:1200) om skatt på videobandspelare, lagen (1982:1201) om skatt på viss elektrisk kraft, lagen (1983:1053) om skatt på omsättning av vissa värdepapper, lagen (1983:1104) om särskild skatt för elektrisk kraft från kärnkraftverk, lagen (1984:351) om totalisatorskatt, lagen (1984:355) om skatt på vissa dryckesförpackningar, lagen (1984:404) om stämpelskatt vid inskrivningsmyndigheter, lagen (1984:405) om stämpelskatt på aktier, lagen (1984:409) om avgift på gödselmedel, lagen (1984:410) om avgift på bekämpningsmedel, lagen (1984:852) om lagerskatt på viss bensin, fordonsskattelagen (1988:327), lagen (1988:328) om fordonsskatt på utländska fordon, lagen (1988:1567) om miljöskatt på inrikes flygtrafik, lagen (1990:582) om koldioxidskatt, lagen (1990:587) om svavelskatt, lagen (1990:613) om miljöavgift på utsläpp av kväveoxider vid energiproduktion, lagen (1990:662) om skatt på vissa premiebetalningar, lagen (1990:1087) om lagerskatt på vissa oljeprodukter, lagen (1990:1427) om särskild premieskatt för grupplivförsäkring, m.m., lagen (1991:1482) om lotteriskatt, lagen (1991:1483) om skatt på vinstsparande m.m., lagen (1992:1479) om lagerskatt på viss bensin, lagen (1992:1438) om dieseloljeskatt och användning av vissa oljeprodukter, lagen (1992:1439) om lagerskatt på dieselolja, mervärdesskattelagen (1994:200), lagen (1994:1704) om lageravgift på vissa jordbruksprodukter, lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt, lagen (1994:1776) om skatt på energi,

3. lagen (1981:691) om socialavgifter och lagen (1994:1744) om allmänna egenavgifter.

på vissa kassetband, lagen (1982:1200) om skatt på videobandspelare, lagen (1982:1201) om skatt på viss elektrisk kraft, lagen (1983:1053) om skatt på omsättning av vissa värdepapper, lagen (1983:1104) om särskild skatt för elektrisk kraft från kärnkraftverk, lagen (1984:351) om totalisatorskatt, lagen (1984:355) om skatt på vissa dryckesförpackningar, lagen (1984:404) om stämpelskatt vid inskrivningsmyndigheter, lagen (1984:405) om stämpelskatt på aktier, lagen (1984:409) om skatt på gödselmedel, lagen (1984:410) om skatt på bekämpningsmedel, lagen (1984:852) om lagerskatt på viss bensin, fordonsskattelagen (1988:327), lagen (1988:328) om fordonsskatt på utländska fordon, lagen (1988:1567) om miljöskatt på inrikes flygtrafik, lagen (1990:582) om koldioxidskatt, lagen (1990:587) om svavelskatt, lagen (1990:613) om miljöavgift på utsläpp av kväveoxider vid energiproduktion, lagen (1990:662) om skatt på vissa premiebetalningar, lagen (1990:1087) om lagerskatt på vissa oljeprodukter, lagen (1990:1427) om särskild premieskatt för grupplivförsäkring, m.m., lagen (1991:1482) om lotteriskatt, lagen (1991:1483) om skatt på vinstsparande m.m., lagen (1992:1479) om lagerskatt på viss bensin, lagen (1992:1438) om dieseloljeskatt och användning av vissa oljeprodukter, lagen (1992:1439) om lagerskatt på dieselolja, mervärdesskattelagen (1994:200), lagen (1994:1704) om lageravgift på vissa jordbruksprodukter, lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt, lagen (1994:1776) om skatt på energi,

Lagen gäller även preliminär skatt, kvarstående skatt och tillkommande skatt som avses i uppbördslagen (1953:272).

Lagen tillämpas inte om skatten eller avgiften fastställs eller uppbärs i den ordning som gäller för tull och inte heller beträffande dröjsmålsavgift, skattetillägg eller liknande avgift.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1995.

2.10 Förslag till lag om ändring i lagen (1971:1072) om förmånsberättigade skattefordringar m.m.

Härigenom föreskrivs att 1 § lagen (1971:1072) om förmånsberättigade skattefordringar m.m. skall ha följande lydelse.

*Lydelse enligt
prop. 1994/95:146*

Föreslagen lydelse

1 §

Förmånsrätt enligt 11 § förmånsrättslagen (1970:979) följer med fordran på

1. skatt och avgift, som anges i 1 § första stycket uppbördslagen (1953:272), samt skatt enligt lagen (1908:128) om beviljningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter, lagen (1958:295) om sjömansskatt, kupongskattelagen (1970:624), lagen (1983:219) om tillfällig vinstskatt, lagen (1986:1225) om tillfällig förmögenhetsskatt för livförsäkringsbolag, understödsföreningar och pensionsstiftelser, lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel, lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta och lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl.,

2. skatt enligt mervärdesskattelagen (1994:200),

3. skatt eller avgift enligt lagen (1928:376) om skatt på lotterivinster, lagen (1941:251) om särskild varuskatt, lagen (1957:262) om allmän energiskatt, lagen (1961:372) om bensinskatt, lagen (1961:394) om tobaksskatt, stämpelskattelagen (1964:308), lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam, lagen (1972:820) om skatt på spel, lagen (1973:37) om avgift på vissa dryckesförpackningar, lagen (1973:1216) om särskild skatt för oljeprodukter och kol, bilskrotningslagen (1975:343), lagen (1977:306) om dryckesskatt, lagen (1978:69) om försäljningsskatt på motorfordon, lagen (1978:144) om skatt på vissa resor, lagen (1982:691) om skatt på vissa kassetband, lagen (1982:1200) om skatt på videobandspelare, lagen (1982:1201) om skatt på viss elektrisk kraft, lagen (1983:1053) om skatt på omsättning av vissa värdepapper, lagen (1983:1104) om särskild skatt för elektrisk kraft

3. skatt eller avgift enligt lagen (1928:376) om skatt på lotterivinster, lagen (1941:251) om särskild varuskatt, lagen (1957:262) om allmän energiskatt, lagen (1961:372) om bensinskatt, lagen (1961:394) om tobaksskatt, stämpelskattelagen (1964:308), lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam, lagen (1972:820) om skatt på spel, lagen (1973:37) om avgift på vissa dryckesförpackningar, lagen (1973:1216) om särskild skatt för oljeprodukter och kol, bilskrotningslagen (1975:343), lagen (1977:306) om dryckesskatt, lagen (1978:69) om försäljningsskatt på motorfordon, lagen (1978:144) om skatt på vissa resor, lagen (1982:691) om skatt på vissa kassetband, lagen (1982:1200) om skatt på videobandspelare, lagen (1982:1201) om skatt på viss elektrisk kraft, lagen (1983:1053) om skatt på omsättning av vissa värdepapper, lagen (1983:1104) om särskild skatt för elektrisk kraft

från kärnkraftverk, lagen (1984:351) om totalisatorskatt, lagen (1984:355) om skatt på vissa dryckesförpackningar, lagen (1984:404) om stämpelskatt vid inskrivningsmyndigheter, lagen (1984:405) om stämpelskatt på aktier, lagen (1984:410) om avgift på bekämpningsmedel, lagen (1984:852) om lagerskatt på viss bensin, lagen (1988:1567) om miljöskatt på inrikes flygtrafik, lagen (1990:582) om koldioxid-skatt, lagen (1990:587) om svavel-skatt, lagen (1990:613) om miljö-avgift på utsläpp av kväveoxider vid energiproduktion, lagen (1990:662) om skatt på vissa premiebetalningar, lagen (1990:1087) om lagerskatt på vissa oljeprodukter, lagen (1990:1427) om särskild premieskatt för grupplivförsäkring, m.m., lagen (1991:1482) om lotteriskatt, lagen (1991:1483) om skatt på vinstsparande m.m., lagen (1992:1479) om lagerskatt på viss bensin, lagen (1992:1438) om dieseloljeskatt och användning av vissa oljeprodukter, lagen (1992:1439) om lagerskatt på dieselolja, lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt, lagen (1994:1776) om skatt på energi,

från kärnkraftverk, lagen (1984:351) om totalisatorskatt, lagen (1984:355) om skatt på vissa dryckesförpackningar, lagen (1984:404) om stämpelskatt vid inskrivningsmyndigheter, lagen (1984:405) om stämpelskatt på aktier, *lagen (1984:409) om skatt på gödselmedel*, lagen (1984:410) om skatt på bekämpningsmedel, lagen (1984:852) om lagerskatt på viss bensin, lagen (1988:1567) om miljöskatt på inrikes flygtrafik, lagen (1990:582) om koldioxid-skatt, lagen (1990:587) om svavel-skatt, lagen (1990:613) om miljö-avgift på utsläpp av kväveoxider vid energiproduktion, lagen (1990:662) om skatt på vissa premiebetalningar, lagen (1990:1087) om lagerskatt på vissa oljeprodukter, lagen (1990:1427) om särskild premieskatt för grupplivförsäkring, m.m., lagen (1991:1482) om lotteriskatt, lagen (1991:1483) om skatt på vinstsparande m.m., lagen (1992:1479) om lagerskatt på viss bensin, lagen (1992:1438) om dieseloljeskatt och användning av vissa oljeprodukter, lagen (1992:1439) om lagerskatt på dieselolja, lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt, lagen (1994:1776) om skatt på energi,

4. skatt enligt vägtrafikskattelagen (1973:601), lagen (1976:339) om saluvagnsskatt, fordonsskattelagen (1988:327), lagen (1988:328) om fordonsskatt på utländska fordon,

5. tull, särskild avgift enligt 39 § tullagen (1973:670) och avgift enligt lagen (1968:361) om avgift vid införsel av vissa bakverk,

6. avgift enligt lagen (1967:340) om prisreglering på jordbrukets område, lagen (1974:226) om prisreglering på fiskets område, *lagen (1984:409) om avgift på gödselmedel*, lagen (1990:615) om avgifter på vissa jordbruksprodukter m.m. och lagen (1990:616) om införande av lagen (1990:615) om

6. avgift enligt lagen (1967:340) om prisreglering på jordbrukets område, lagen (1974:226) om prisreglering på fiskets område, lagen (1990:615) om avgifter på vissa jordbruksprodukter m.m., lagen (1990:616) om införande av lagen (1990:615) om avgifter på vissa jordbruksprodukter m.m. och

avgifter på vissa jordbruksprodukter m.m. och lagen (1994:1704) om lageravgift på vissa jordbruksprodukter, om lageravgift på vissa jordbruksprodukter,

7. avgift som uppbärs med tillämpning av lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare,

8. avgift enligt lagen (1992:72) om koncessionsavgift på televisionens område.

Förmånsrätten omfattar ej dröjsmålsavgift och liknande avgift som utgår vid försummelse att redovisa eller betala fordringar och ej heller skatte- eller avgiftstillägg och förseningsavgift.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1995.

Harmoniserade regler gäller sedan den 1 januari 1993 inom EU för beskattningen av alkohol och alkoholhaltiga drycker, tobaksvaror samt mineraloljor. Medlemsstaternas skilda tolkningar av speciellt de särskilda förfarandereglererna har lett till praktiska problem i samband med hanteringen av de harmoniserade varuslagen inom gemenskapen. Det arbete som inom EU pågått i syfte att skapa enklare och klarare regler har resulterat i att rådet i december 1994 har antagit ett direktiv om ändring i och tillägg till de aktuella direktiven (direktiv 94/74/EG av den 22 december 1994 om ändring av direktiv 92/12/EEG om allmänna regler för punktskattepliktiga varor och om innehav, flyttning och övervakning av sådana varor, av direktiv 92/81/EEG om harmonisering av strukturerna för punktskatter på mineraloljor och av direktiv 92/82/EEG om tillnärmning av punktskattesatser för mineraloljor). Medlemsstaterna skall senast den 1 juli 1995 ha gjort de ändringar i sina nationella lagstiftningar som är nödvändiga för att följa direktivet.

Sveriges Industriförbund och Plast- och Kemibranscherna har i skrivelser till regeringen hemställt att möjligheter öppnas för andra näringsidkare än upplagshavare att köpa obeskattad teknisk sprit.

I propositionen föreslås dels harmonisering av de svenska tobaks-, alkohol- och energiskattelagarna med direktiv 94/74/EG, dels de författningsändringar som hänför sig till de nämnda skrivelserna. Vidare behandlas vissa ändringar av förfarandereglererna för beskattningen av bekämpningsmedel och gödselmedel samt avgiften på utsläpp av kväveoxider. Härutöver föreslås att lågbeskattad dieselolja övergångsvis får användas för drift av båtar och att beräkningssättet för indexuppräknings av tobaksskatten modifieras.

Utformningen av författningsförslagen har skett i samråd med Riksskatteverket.

Lagrådet

Regeringen beslutade den 2 mars 1995 att inhämta Lagrådets yttrande över de lagförslag som finns i *bilaga 1*. Lagrådets yttrande finns i *bilaga 2*.

Regeringen har i propositionen följt Lagrådets förslag. Därutöver har vissa redaktionella ändringar gjorts i lagtexten. Vidare har tillägg gjorts i 2 kap. 3 § och en ny övergångsbestämmelse föreslagits till lagen (1994:1776) om skatt på energi, ett tillägg gjorts i 42 § lagen (1994:1563) om tobaksskatt och ett tillägg gjorts i 20 § lagen (1994:1564) om alkoholskatt samt en ny bestämmelse, 31 b §, införts i samma lag. Dessa tillägg är av sådan enkel beskaffenhet att Lagrådets hörande skulle sakna betydelse.

4 Förfarandet vid beskattningen av mineraloljor samt alkohol- och tobaksvaror

Prop. 1994/95:213

Regeringens förslag: Förfarandereglerna beträffande beskattningen av mineraloljor samt alkohol- och tobaksvaror anpassas till ett nyligen antaget EG-direktiv.

Skälen för regeringens förslag: Förfarandet vid beskattningen av alkohol, tobak och mineraloljor regleras i direktiv 92/12/EEG av den 25 februari 1992 om allmänna regler för punktskattepliktiga varor och om innehav, flyttning och övervakning av sådana varor. Ändringar i och tillägg till detta direktiv har gjorts genom direktiv 92/108/EEG av den 14 december 1992.

Rådet har vidare under 1992 utfärdat olika direktiv om skattebaser och skattesatser för de nämnda punktskatteområdena. Dessa direktiv innehåller detaljerade definitioner av de skattebelagda produkterna alkohol, tobak och mineraloljor samt innehåller också föreskrifter t.ex. om skattereduktion och om undantag från beskattning vid viss typ av användning. Vad gäller mineraloljeområdet regleras skattebasen i direktiv 92/81/EEG, medan bestämmelser om minimiskattesatser för mineraloljeprodukter finns i direktiv 92/82/EEG. Ändringar i och tillägg till direktiv 92/81/EEG har gjorts genom det tidigare nämnda direktiv 92/108/EEG.

I de nya lagarna om tobaksskatt (1994:1563), alkoholskatt (1994:1564) och skatt på energi (1994:1776), som har trätt i kraft den 1 januari 1995, har gjorts de anpassningar till de direktiv som var nödvändiga vid ett svenskt medlemskap i EU.

I det följande behandlas harmoniseringen av de svenska tobaks-, alkohol- och energiskattelagarna med det direktiv rörande ändringar och tillägg till de aktuella direktiven som nyligen antagits av rådet (direktiv 94/74/EG, EGT nr L 365, 31.12.1994, s. 46).

Förslag lämnas i huvudsak endast i sådana fall där direktivet innehåller krav på anpassning av den svenska lagstiftningen. I de fall där direktivet innehåller fakultativa bestämmelser lämnas i flertalet fall inga förslag i denna proposition. I vad mån dessa bestämmelser bör föranleda en harmonisering av den svenska lagstiftningen är föremål för fortsatta överväganden.

De föreslagna ändringarna av de förfaranderegler som gäller för alkohol, tobak och mineraloljor syftar i vissa fall till att förenkla den enskilda näringsidkarens hantering av varorna. Detta gäller t.ex. möjligheten att transportera en vara under skattesuspension utan att den slutlige mottagaren är känd när varan lämnar upplagshavarens skatteupplag. I andra fall motiveras förslagen av önskemål att underlätta skattekontrollen. Exempel på sådana fall är kravet på att ett förenklat ledsagardokument även skall upprättas vid transport mellan två svenska

orter, om transporten sker via ett annat EG-land samt att beskattningsmyndigheten skall attestera vissa varuförluster som konstateras i Sverige.

Förslagen redovisas i detalj i författningskommentaren till ändringarna i lagen om skatt på energi.

5 Omfattningen av EG:s förfaranderegler på mineraloljeområdet

Regeringens förslag: Det direkt skattepliktiga området för mineraloljor utvidgas till att omfatta även vissa mineraloljor som mer sällan används som motorbränsle eller för uppvärmning.

Skälen för regeringens förslag: I den nya lagen om skatt på energi har det direkt skattepliktiga området begränsats så att endast produkter som typiskt sett används som motorbränslen eller för uppvärmning omfattas av skatteplikten. Det gäller bensin, dieselolja, eldningsolja, fotogen, gasol och metan. Dessa produkter omfattas av det EG-anpassade beskattningsförfarandet. Förfarandebestämmelserna innehåller bl.a. regler om att hantering av produkterna under skattesuspension skall ske i särskilda skatteupplag och att förflyttning av varor inom ramen för suspensionsordningen får ske endast mellan skatteupplag samt att varorna skall följas av särskilda ledsagardokument vid handel mellan olika medlemsstater.

Förutom de direkt skattepliktiga produkterna tas även skatt ut på andra bränslen. Det gäller, i enlighet med gemenskapsrätten, samtliga produkter som används för motordrift och i princip samtliga flytande och gasformiga kolväten som används för uppvärmning. Dessa övriga produkter omfattas dock inte av den särskilda hanteringsordningen och blir skattepliktiga enbart då de används som motorbränsle eller för uppvärmningsändamål.

Omfattningen av de nämnda förfarandereglerna har tillämpats olika av EU:s medlemsländer, vilket lett till praktiska problem i samband med hanteringen av mineraloljor inom gemenskapen. Huvuddelen av medlemsstaterna har tillämpat reglerna endast på de mineraloljor för vilka minimiskattesatser har fastlagts. Detta är en tolkning som valts vid utformningen av den svenska lagen om skatt på energi. Vissa medlemsstater har dock hävdats att förfarandereglerna skulle tillämpas på samtliga produkter som definieras som mineraloljor i artikel 2.1 i direktiv 92/81/EEG, oavsett om de är avsedda att användas för skattepliktiga användningsområden - dvs. motordrift eller uppvärmning - eller för andra ändamål, t.ex. som lösningsmedel.

I direktiv 94/74/EG har nu ett förtydligande gjorts, av innebörd att förfarandereglerna skall tillämpas på en rad uppräknade mineraloljor. Det rör sig om de bränslen för vilka minimiskattesatser har lagts fast, dvs. bensin, dieselolja, eldningsolja, fotogen, gasol och metan, men även vissa

andra produkter. Den sistnämnda gruppen innefattar produkter vars huvudsakliga användningsområden är andra än motordrift eller uppvärmning. Som exempel kan nämnas bensen, toluen, xylen samt petroleumnafta och annan specialnafta. Vad gäller petroleumnafta m.fl. produkter skall dock förfarandereglerna tillämpas endast vid bulkleveranser.

Begränsningen av det direkt skattepliktiga området - och därmed även tillämpningsområdet för EG:s beskattningsordning - innebar en förenkling av den svenska energiskattelagstiftningen. Det nu antagna direktivet medför dock att den särskilda beskattningsordningen måste utvidgas till att omfatta produkter som nyligen undantagits från det direkt skattepliktiga området. Regeringen föreslår att så sker. Författningsförslaget i den delen kommenteras närmare i författningskommentaren.

6 Motorbränsle i fordonstankar på fordon som används yrkesmässigt

Regeringens förslag: Skatt skall inte tas ut för mineraloljor som förs in till Sverige i normala bränsletankar på yrkesfordon i avsikt att användas för drift av fordonet.

Skälen för regeringens förslag: Den som till Sverige från ett annat EG-land för in eller tar emot leverans av oljeprodukter är, vare sig bränslet används privat eller yrkesmässigt, skyldig att betala skatt för det. Dessa bestämmelser grundar sig på gemenskapsrätten och infördes från årsskiftet 1994/1995 i den nya lagen om skatt på energi. Även en näringsidkare är således skyldig att betala skatt för motorbränsle som han för in till Sverige i den vanliga bränsletanken på t.ex. en lastbil.

I syfte att inte hindra den fria rörligheten inom gemenskapen har en ny bestämmelse införts i direktiv 92/81/EEG genom direktiv 94/74/EG. Av bestämmelsen framgår att mineraloljor som frigjorts för konsumtion - och alltså i normalfallet beskattats - i en medlemsstat, inte skall beskattas i en annan medlemsstat under vissa förutsättningar. Bränslet skall finnas i normaltankar på kommersiella motorfordon och skall vara avsett att under transporten användas som bränsle i dessa fordon eller för att driva de system som hör till specialcontainrar på fordonet. Regeringen föreslår att en bestämmelse av aktuellt innehåll införs i lagen om skatt på energi. I författningskommentaren utvecklas förslaget mer i detalj i anslutning till 4 kap. 1 § och vissa uttalanden görs där även om vad som bör avses med normala bränsletankar samt specialcontainrar.

7 Skattefrihet för varor som förvärfvas av diplomater m.fl.

Prop. 1994/95:213

Regeringens förslag: Skattefrihet införs för alkohol- och tobaksvaror som förvärfvas av diplomater m.fl. Dessa grupper ges också möjlighet att skattefritt förvärva alkohol- och tobaksvaror samt mineraloljor från andra EG-länder.

Bakgrunden till regeringens förslag: Varken Wienkonventionen eller andra allmänna internationella överenskommelser behandlar frågor om skattefrihet för diplomater, internationella organisationer m.fl. (i fortsättningen diplomater) när det gäller punktskatteområdet. Gemenskapsrätten innehåller vissa regler om skattefrihet av detta slag (se artikel 23 i direktiv 92/12/EEG). Världlandet avgör dock i vad mån skattefrihet är tillåten.

De nuvarande svenska reglerna omfattar skattefrihet för energiskatt och koldioxidskatt på bränslen. Undantag från beskattning sker genom ett återbetalningssystem.

Skälen för regeringens förslag: Av det nyligen antagna direktiv 94/74/EG följer att diplomater skall ges möjlighet att ta emot varor under skatt suspension, dvs. utan att skattskyldighet inträder. En förutsättning är att varorna under transporten följs av såväl ledsagardokument som ett särskilt intyg. Regeringen föreslår att den svenska lagstiftningen ändras så att förutsättningar skapas för sådan skattefri införsel av varor från annat EG-land respektive skattefri utförsel av varor till diplomater i andra EG-länder. I anledning av dessa förändringar bör även skattefriheten för berörda grupper utvidgas till att avse alkohol- och tobaksvaror.

I den mån in- eller utförsel av alkohol- och tobaksvaror samt mineraloljor avsedda för diplomatanvändning har förekommit från den 1 januari 1995, dvs. den tidpunkt då Sverige blev medlem i EU, bör inte skatt tas ut i Sverige. Vad gäller förvärfv av alkohol- och tobaksvaror inom Sverige bör återbetalning kunna ske för förvärfv fr.o.m. den 1 januari 1995. De nu föreslagna ändringarna i lagarna om alkoholskatt och tobaksskatt samt om beskattning av privatinförsel av alkoholdrycker och tobaksvaror från land som är medlem i EU bör också tillämpas på införsel som skett efter den 1 januari 1995. Vad gäller mineraloljeområdet kan återbetalning av skatt ske med stöd av nuvarande bestämmelser. Någon ytterligare reglering är därför inte nödvändig.

Regeringens förslag: Lågbeskattad, märkt, olja får under en övergångsperiod fram till och med den 31 augusti 1995 användas i båtar.

Bakgrunden till regeringens förslag: Enligt gemenskapsrätten skall medlemsstaterna tillämpa samma skattesats för ett visst drivmedel - t.ex. dieselolja - oavsett om bränslet används för drift av motorfordon eller fartyg. Den lägre skattenivån som tidigare gällde för olja som förbrukas i fritidsfartyg kunde alltså inte behållas vid ett svenskt medlemskap i EU.

Enligt den nya lagen om skatt på energi, som trädde i kraft den 1 januari 1995, skall den högre energiskattesatsen tas ut för olja som förbrukas i fartyg som används för privata ändamål. Skattefrihet gäller alltså för olja som förbrukas i fartyg som används yrkesmässigt. Någon generell möjlighet finns inte till skattefria inköp av bränsle för yrkesmässig förbrukning i båtar. Högbeskattad, omärkt, olja skall användas i båtar och skattefrihet vid yrkesmässig användning åstadkoms genom återbetalning av skatten i efterhand.

Märkt olja får alltså från och med den 1 januari 1995 inte användas i båtar. En särskild avgift om 10 000 kr påförs den som vid kontroll anträffas med märkt olja i bränsletank på båten.

Skälen för regeringens förslag: Fram till årsskiftet 1994/95 kunde lågbeskattad, märkt, olja användas i båtar. Det är vanligt förekommande att fritidsbåtsägare i samband med att båten läggs upp för vintern fyller bränsletanken i syfte att minska kondensbildningen. Detta innebär att flertalet fritidsbåttankar nu är fyllda med märkt olja. Sedan årsskiftet gäller att omärkt olja skall användas i båtar. Det medför praktiska problem för fritidsbåtsägarna. För att minimera dessa problem bör under en lagom lång övergångstid tillåtas att bränslet trots märkningen skall få förbrukas för drift av båten. Denna period bör lämpligen omfatta tiden fram till och med den 31 augusti 1995.

9 Tidpunkten för omräkning av skatten på tobaksvaror

Regeringens förslag: Förhållandet mellan prisläget i september månad året närmast före det år beräkningen avser och prisläget i september 1994 läggs till grund för den omräkning av skattebeloppen på tobaksvaror som enligt tobaksskattelagen skall ske för kalenderåren 1996 till och med 1998.

Skälen för regeringens förslag: Hösten 1993 beslutades att bl.a.

tobaksskatten, för vart och ett av kalenderåren 1995 till och med 1998, årligen utan riksdagens medverkan skall omräknas så att skattesatserna följer den allmänna prisnivån (prop. 1993/94:25, bet. 1993/94:FiU1, rskr. 1993/94:100, SFS 1993:1512). Reglerna härom överfördes också till den nya tobaksskattelagen som trädde i kraft den 1 januari 1995 (SFS 1994:1563). Den allmänna prisutvecklingen skall mätas genom förändringar i prisläget i oktober månad året närmast före det år beräkningen avser och prisläget i oktober 1994. När det gäller skatten på cigaretter skall uppräknningen avse styckeskatten men inte den värdebestämde delen av skatten. Regeringen skall före november månads utgång fastställa de omräknade skattebelopp som skall tas ut för påföljande kalenderår.

Skatten på cigaretter skall fr.o.m. den 1 januari 1996 tas ut med 52 öre per styck, omräknat med förändringar i det allmänna prisläget, och 15,2 procent av detaljhandelspriset. Med detaljhandelspris avses i detta fall varje cigarettprodukts högsta tillåtna detaljhandelspris, inklusive tobaksskatt och annan statlig skatt eller avgift. Detaljhandelspriset skall fastställas av tillverkaren eller hans representant eller, i fråga om cigaretter som importeras från tredje land, av importören. Cigaretter får fr.o.m. den 1 januari 1996 inte säljas till högre pris än detaljhandelspriset och cigarettförpackningarna skall förses med särskild märkning med uppgift om detaljhandelspriset.

För att möjliggöra för den som är skyldig att förse cigarettförpackningarna med uppgift om detaljhandelspris att göra detta till den 1 januari påföljande år, bör en ändring av tidpunkterna för beräkningen av förändringarna i det allmänna prisläget göras. Regeringen föreslår därför att den årliga omräkningen av tobaksskattebeloppen skall avse förhållandet mellan prisläget i september månad året närmast före det år beräkningen avser och prisläget i september 1994. Regeringens fastställande av de omräknade skattebeloppen skall därvid ske före oktober månads utgång. Ändringen bör göras i 42 § lagen om tobaksskatt.

10 Leverans av teknisk sprit mot försäkran

Regeringens förslag: Möjligheter skapas för näringsidkare att mot försäkran köpa teknisk sprit utan alkoholskatt för användning i tillverkningsprocesser.

Skälen för regeringens förslag: Enligt gällande alkoholskatteregler inträder inte skattskyldighet för en upplagshavare om alkoholen används till vissa i lagen angivna ändamål. Skattskyldighet inträder t.ex. inte för alkohol som används i vissa tillverkningsprocesser. Den som inte är upplagshavare och använder alkohol i sådana tillverkningsprocesser får enligt gällande regler köpa beskattad alkohol och sedan begära återbe-

talning av skatten hos beskattningsmyndigheten. Återbetalning sker kvartalsvis om skattebeloppet för kvartalet uppgår till minst 1 500 kronor.

Gällande återbetalningssystem har visat sig medföra stora likviditetsproblem för många företag. Det rör sig här om företag som är slutanvändare av alkoholen och som har tillstånd från Läkemedelsverket enligt reglerna i lagen (1961:181) om försäljning av teknisk sprit m.m. att köpa teknisk sprit för sin tillverkning. Med teknisk sprit avses enligt dessa regler sådan sprit som är avsedd att användas för tekniskt, industriellt, medicinskt, vetenskapligt eller annat likartat ändamål. I flera andra EU-länder har sådana företag möjlighet att från upplagshavare köpa obeskattad teknisk sprit efter tillstånd från beskattningsmyndigheten.

Med anledning av de problem som det gällande systemet har medfört för många företag anser regeringen att det är nödvändigt att införa regler som gör det möjligt för en tillverkare att köpa obeskattad teknisk sprit i de fall som avses i 20 § första stycket e-i lagen om alkoholskatt. Den nuvarande punkten i bör samtidigt delas upp i två punkter för att få bättre överensstämmelse med reglerna i artikel 27 i direktiv 92/83/EEG. Ett försäkranssystem tillämpas i dag enligt lagen om energiskatt och ett motsvarande system bör kunna tillämpas i de nu aktuella fallen. Reglerna bör utformas så att tillverkaren skall lämna en försäkran till leverantören om att alkoholen skall användas till sådant ändamål som avses i 20 § första stycket e-j lagen om alkoholskatt, samtidigt som det bör krävas att tillverkaren uppvisar ett giltigt tillståndsbevis om inköp av teknisk sprit från Läkemedelsverket. Reglerna bör endast gälla för de tillverkare som för ett kalenderår har fått tillstånd från Läkemedelsverket att köpa minst 25 kg teknisk sprit. För det fall att tillverkaren skulle använda alkoholen till ett annat, skattepliktigt, ändamål bör denne själv bli skattskyldig och betala skatt för alkoholen. Regeringen föreslår att bestämmelser av aktuellt innehåll införs i lagen om alkoholskatt. Regeringen avser att noggrant följa utvecklingen på detta område och vid behov återkomma med förslag till ändringar i det nu föreslagna försäkranssystemet.

De nya bestämmelserna bör träda i kraft den 1 juli 1995 men tillämpas från och med den 1 juni 1995.

11 Skatt på bekämpningsmedel och gödselmedel

Regeringens förslag: Lagarna om avgift på bekämpningsmedel och gödselmedel föreslås få den numera adekvata benämningen lag om skatt på bekämpningsmedel resp. gödselmedel. Härutöver anpassas reglerna för avdrag till de som nu gäller för övriga punktskatter. Lagen om avgift på gödselmedel skall fortsättningsvis administreras av Skattemyndigheten i Kopparbergs län och i övrigt anpassas till vårt EU-medlemskap.

Skäl för regeringens förslag: De förhållandevis stora höjningarna av avgifterna på bekämpningsmedel och gödselmedel som trädde i kraft i november 1994 (prop. 1994/95:75, bet. 1994/95:JoU7, rskr. 1994/95:126, SFS 1994:1706 och 1707) har inneburit att dessa inte längre kan karakteriseras som avgifter utan är skatter. Lagarna föreslås därför få den adekvata benämningen skatt. Vidare föreslås att avdragsbestämmelserna anpassas till de som i allmänhet numera gäller för punktskatter. Detta innebär att avdraget för kundförluster slopas. Lagen om avgift på gödselmedel föreslås dessutom EU-anpassad på så sätt att uppbörd inte längre skall ske vid gränspassering. Uppbördssystemet som bygger på att uppbörd sker vid gränspassering kan efter vårt medlemskap i EU inte längre behållas. Det uppbördssystem som redan gäller för bekämpningsmedel och som inte kräver gränskorrigeringar föreslås gälla också för gödselmedel. På samma sätt som redan gäller för bekämpningsmedel och i likhet med vad som gäller för andra punktskatter bör skattens administration överföras från Jordbruksverket till Skattemyndigheten i Kopparbergs län. Slutligen bör vissa hänvisningar till den upphävda tulltaxan i stället avse den nya tullnomenklaturen.

Härutöver bör erforderliga ändringar göras i lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter, skattebrottslagen (1971:69) och lagen (1971:1072) om förmånsberättigade skattefordringar m.m.

12 Förfaranderegler för kväveoxidavgift

Regeringens förslag: För att förtydliga allmänna ombudets roll i fråga om uttag av kväveoxidavgift görs vissa ändringar i lagen om miljöavgift på utsläpp av kväveoxider vid energiproduktion och i lagen om punktskatter och prisregleringsavgifter. Statens naturvårdsverk skall meddela beslut om förhandsbesked vad gäller kväveoxidavgift.

Skälen för regeringens förslag: Bestämmelserna om kväveoxidavgift i lagen (1990:613) om miljöavgift på utsläpp av kväveoxider vid energiproduktion anknyter till förfarandereglerna i lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter (LPP). Således gäller enligt 6 § avgiftslagen att LPP i sin helhet är tillämplig på kväveoxidavgiften utom när det gäller bestämmelserna om särskilda avgifter i 7 kap. Statens naturvårdsverk är beskattningsmyndighet och den som är avgiftsskyldig skall vara registrerad hos verket. Ett allmänt ombud har utsetts hos Naturvårdsverket för att föra det allmännas talan i mål eller ärenden om kväveoxidavgift.

År 1993 genomfördes vissa ändringar i LPP som bland annat innebar att den allmänna ombudsfunktionen hos Riksskatteverket avskaffades (prop. 1992/93:196, bet. 1992/93:SkU28, rskr. 1992/93:336, SFS

1993:462). Ändringarna har medfört vissa oklarheter när det gäller det allmänna ombudets roll i fråga om kväveoxidavgift. I 1 kap. 7 § LPP nämns endast de allmänna ombud som skall finnas hos Jordbruksverket och Fiskeriverket för mål eller ärenden enligt LPP i vilka dessa myndigheter är beskattningsmyndighet. Särskilda regler om allmänt ombud finns inte heller i lagen om kväveoxidavgift. Det finns ett behov att klarlägga att ett allmänt ombud skall finnas även vid tillämpningen av reglerna om kväveoxidavgift, särskilt när det gäller ombudets rätt till överklagande enligt 8 kap. 1 § LPP.

Naturvårdsverket har vidare i en skrivelse till regeringen hemställt att befogenheten att meddela förhandsbesked enligt 6 kap. 1 § LPP i fråga om kväveoxidavgift skall överföras från Skatterättsnämnden till verket.

Mot den angivna bakgrunden bör 6 § lagen om kväveoxidavgift kompletteras, så att det av bestämmelsen framgår att allmänt ombud skall utses för mål och ärenden om kväveoxidavgift. Det bör även anges att Naturvårdsverket skall meddela förhandsbesked för tillämpningen av lagen. Vidare bör mindre ändringar göras i reglerna om överklagande i 8 kap. 1 och 9 §§ LPP.

13 Författningskommentar

13.1 Lagen om skatt på energi

1 kap. 3 a §

Bestämmelsen grundar sig på artikel 2 a i direktiv 92/81/EEG som införts genom direktiv 94/74/EG.

I lagen om skatt på energi tillämpas EG:s särskilda förfaranderegler endast på direkt skattepliktiga mineraloljor, dvs. bensen, dieselloja, fotogen, eldningsolja, gasol och metan (bränslen enligt 2 kap. 1 § första stycket 1–5). Den nya artikeln i direktiv 92/81/EEG innebär att förfarandereglerna skall tillämpas även på vissa andra mineraloljor.

Punkten 1 innefattar bensen, toluen, xylol och vissa blandningar av aromatiska kolväten. Under punkten 2 faller alla produkter ur avdelning 2710 i tulltaxan, med undantag för smörjoljor (KN-nr 2710 00 81 – 2710 00 98). Vad gäller produkter som hänförs till KN-nr 2710 00 21 (petroleumnafta), 2710 00 25 (andra specialdestillat av lättolja än petroleumnafta) och 2710 00 59 (vissa blandningar av mättade kolväten) skall dock förfarandereglerna endast tillämpas vid bulkleveranser.

Punkten 3 omfattar samtliga petroleumgaser och andra gasformiga kolväten ur avdelning 2711 i tulltaxan, med undantag för naturgas. KN-nr 2901 10 avser mättade acykliska kolväten (punkten 4), medan punkten 5 omfattar bensen, toluen, o-xylen, m-xylen, p-xylen och blandade xylenisomerer.

I första stycket 1 föreslås en utvidgning av den direkta skatteplikten av innebörd att denna skall gälla även de mineraloljeprodukter som räknats upp i den nya 1 kap. 3 a § och inte omfattas av 2 kap. 1 §. De mineraloljeprodukter som avses i 1 kap. 3 a § är således alltid skattepliktiga, oavsett användningsområde. Skattefrihet vid viss användning uppnås genom möjligheten att göra avdrag i deklarationen respektive skattefria inköp mot försäkran eller ansökan om återbetalning av skatten.

Av första stycket 2 framgår att skatt skall betalas för andra mineraloljeprodukter än sådana som räknats upp i 1 kap. 3 a § endast om en sådan produkt säljs eller förbrukas som motorbränsle eller för uppvärmning.

2 kap. 9 §

I syfte att undanröja tveksamheter vid tillämpningen av paragrafens första stycke föreslås en tydligare skrivning av författningstexten. Märkt olja får inte finnas i bränsletank som förser motor på de uppräknade fordonsslagen, dvs. personbil, lastbil, buss och trafiktraktor, med bränsle. Förbudet gäller oavsett om bränsletanken är placerad på fordonet eller inte. Avgörande för tillämpningen är alltså att bränsletanken förser en motor på fordonet med bränsle. Motsvarande gäller bränsletillförseln till båt.

2 kap. 11 §

Ändringen i första stycket 4 är en följd av att förfarandereglerna föreslås omfatta en vidare grupp av bränslen än vad som är fallet i dag. Motsvarande ändringar – dvs. hänvisningen till 2 kap. 1 § första stycket 1–5 ersätts med 1 kap. 3 a § – föreslås i 4 kap. 1 §, 6 kap. 2 § tredje stycket, 5, 6 och 8 §§, 7 kap. 6 § samt 9 kap. 10 §, och kommenteras inte särskilt.

I första stycket 5 föreslås att skattefrihet skall gälla bränsle som levereras till en mottagare i ett annat EG-land om mottagaren är en diplomatisk eller konsulär representation eller en medlem av en sådan representation. Detsamma skall gälla om mottagaren är en internationell organisation med säte i den andra medlemsstaten. Förslag om att motsvarande bestämmelser skall införas i mervärdesskattelagen kommer inom kort att föreläggas riksdagen och en hänvisning bör därför av förenklingsskäl göras till bestämmelsen i den lagen. Bestämmelserna grundas på artiklarna 23.1 och 23.1 a i direktiv 92/12/EEG i dess lydelse enligt direktiv 94/74/EG.

Värdlandet skall fastställa de villkor och begränsningar som skall gälla för skattefriheten. De begränsningar i skattefriheten som värdlandet fastställt, skall gälla även vid förvärv från andra EG-länder. Bränslet

4 kap. 1 § första stycket och 12 §

Av bestämmelserna framgår vem som skyldig att betala skatt. I 1 § regleras skattskyldigheten för de produkter för vilka EG:s förfaranderegler tillämpas - eller med andra ord produkter enligt 1 kap. 3 a § - medan skattskyldigheten för övriga bränslen anges i 12 §.

Vad gäller den som är skattskyldig för bränslen för vilka en uttrycklig skattesats inte är angiven i lagen, och som alltså beskattas med stöd av 2 kap. 3 eller 4 §, faller i dag samtliga fall in under skattskyldighetsregeln i 12 §. Till följd av utvidgningen av förfarandereglernas tillämpning kan det dock bli aktuellt att ett bränsle enligt 1 kap. 3 a § beskattas enligt 2 kap. 3 eller 4 §. Skattskyldigheten för ett sådant bränsle bestäms enligt 1 §. Vad gäller bränslen som beskattas enligt 2 kap. 3 eller 4 § kan 12 § i fortsättningen endast bli aktuell vad gäller andra produkter än sådana som avses i 1 kap. 3 a §.

4 kap. 1 § tredje stycket 1

Genom direktiv 94/74/EG infördes i direktiv 92/81/EEG en ny artikel 8 a. Av denna följer att mineraloljor som frigjorts för konsumtion i en medlemsstat och används som drivmedel i yrkesfordon inte får beskattas i någon annan medlemsstat. Detta gäller bränsle som transporteras i fordonets normala bränsletank i avsikt att under transporten användas som drivmedel eller för att driva de system som hör till specialcontainrar på fordonet.

Av paragrafens första stycke 4 följer att skatt i Sverige skall tas ut i det aktuella fallet. Detta bör inte gälla. I ett nytt tredje stycke i paragrafen bör därför anges att skattskyldighet inte föreligger i det aktuella fallet.

I direktivet har vissa uttalanden gjorts om vad som skall avses med begreppen normal bränsletank respektive specialcontainrar.

Med normala bränsletankar avses

1. tankar som av tillverkaren är fast monterade på alla motordrivna fordon av samma typ som det aktuella fordonet och vars fasta installation gör det möjligt att använda bränslet direkt, såväl för framdrivning och, i tillämpliga fall, för drift av kylsystem och övriga system, och
2. tankar som av tillverkaren är fast monterade på alla specialcontainrar av samma typ som den aktuella containern och vars fasta installation gör det möjligt att använda bränslet direkt för att under transporten driva kylsystem och övriga system som specialcontainrar är utrustade med.

Gastankar som är installerade på motordrivna fordon och avsedda för direkt användning av gas som bränsle och tankar anslutna till andra system som fordonet kan utrustas med skall också enligt artikeln anses som normala bränsletankar.

Specialcontainrar definieras i artikeln som containrar som är försedda med en särskilt utformad anordning för kylsystem, syrsättningssystem, system för termisk isolering eller andra system.

En lastkombination kan antingen bestå av en lastbil med släpvagn eller av en dragbil med påhängsvagn. Enligt de begrepp som används i svensk lagstiftning är i det sistnämnda fallet endast dragbilen ett motorfordon, medan påhängsvagnen rubriceras som släpvagn. Avsikten med EG:s regel torde dock vara att skatt vid införsel inte skall tas ut för något bränsle som driver fordonskombinationen eller förser t.ex. ett kylsystem med bränsle under transporten. I vad mån kylsystemet är placerat på själva last- eller dragbilen eller släpvagnen bör för regelns tillämpning sakna betydelse. Skattefriheten vid införsel bör därför gälla såväl bränsle i bränsletank på motordrivet fordon som bränsle i en tank på släpvagn som är kopplad till fordonet. En förutsättning är dock att tanken är fast monterad av tillverkaren och förekommer som sedvanlig utrustning på samtliga motordrivna fordon, släpvagnar eller containrar av samma slag. Det kan alltså inte bli aktuellt att med stöd av den aktuella bestämmelsen tillämpa skattefrihet för bränsle som i fristående fat eller dylikt transporteras in i Sverige på en släpvagn eller i tankar som särskilt monterats på fordonet för att möjliggöra transport av större bränslekvantitet än som ryms i fordonskombinationens eller containerns sedvanliga bränsletankar.

4 kap. 1 § tredje stycket 2

Bestämmelsen innehåller regler om skattefrihet för bränslen som från ett annat EG-land transporteras till en diplomat, företrädare för konsulär representation eller dylikt i Sverige. Gemenskapsrättens regler i detta fall har kommenterats i anslutning till 2 kap. 11 §.

Enligt nuvarande svenska bestämmelser inträder skattskyldighet vid införseln och diplomaten kan ansöka om återbetalning av skatten enligt 9 kap. 1 §. Den föreslagna lösningen innebär alltså en administrativ förenkling.

4 kap. 4 §

Krav på att upplagshavaren skall ställa säkerhet vid transport regleras i paragrafens första stycke. I syfte att förtydliga att det är en upplagshavare i Sverige som skall ställa säkerhet bör ett smärre språklig justering göras i inledningen av första stycket.

En säkerhet av det slag som avses i första stycket kan tänkas ha betydelse för det fall den svenske upplagshavaren undantagsvis skulle bli

skyldig att betala skatt i ett annat EG-land än Sverige. Detta torde bli fallet om exempelvis bränslet skulle tillgripas genom brott under transporten till en mottagare i ett annat EG-land och denna förlust konstateras utanför Sverige. Enligt gemenskapsrätten skall den säkerhet som täcker transporten vara giltig i hela gemenskapen. I första stycket bör därför "skatten" bytas ut mot "den skatt som kan påföras honom i Sverige eller annat EG-land".

I tredje stycket föreslås beskattningsmyndigheten få möjlighet att medge att upplagshavaren inte behöver ställa säkerhet om bränsleleveransen sker med fartyg eller via rörledning (pipeline). Den föreslagna möjligheten grundar sig på artikel 15.3 andra stycket i direktiv 92/12/EEG i dess lydelse enligt direktiv 94/74/EG.

6 kap. 3 §

Första stycket

I paragrafen regleras skyldigheten för en upplagshavare att upprätta ett ledsagardokument när bränsle transporteras under skatt suspension till en upplagshavare eller varumottagare i ett annat EG-land. En anpassning till det nyligen antagna EG-direktivet medför att ett ledsagardokument även måste upprättas vid transport till en annan upplagshavare i Sverige, om transporten sker via ett annat EG-land. Bestämmelsen finns i artikel 18.6 i direktiv 92/12/EEG i dess lydelse enligt direktiv 94/74/EG.

Andra och tredje styckena

I ett nytt andra stycke i paragrafen föreslås att ledsagardokument även skall upprättas vid transport av bränsle under skatt suspension till en diplomat eller dylikt i ett annat EG-land i enlighet med vad som anges i 2 kap. 11 § första stycket 5. Transporten skall även åtföljas av ett intyg om att skattefrihet gäller för bränslet i det andra EG-landet. Ett sådant intyg upprättas av behörig myndighet i diplomatens värdland.

Det nuvarande andra stycket föreslås utan ändring flyttas till ett tredje stycke i paragrafen.

Fjärde stycket

Genom direktiv 94/74/EG har artikel 15.5 ändrats och artikel 15.6 tillkommit i direktiv 92/12/EEG (den hittillsvarande lydelsen av artikel 15.5 framgår av direktiv 92/108/EEG). Bestämmelserna ingår i det regelsystem som skapats för att genom bl.a. åtföljande ledsagardokument säkerställa att skatt betalas och möjliggöra skattekontroll.

I syfte att i någon mån förenkla hanteringen har i direktiv 94/74/EG vissa justeringar gjorts av bestämmelserna.

Sålunda får enligt artikel 15.5 en avsändande upplagshavare, sedan ledsagardokumentet upprättats, ändra uppgift i dokumentet om mottagare eller leveransplats. Den nye mottagaren måste dock vara upplagshavare eller varumottagare i ett annat EG-land. I fall det rör sig om transport mellan svenska orter via annat EG-land kan den nye mottagaren även vara annan svensk upplagshavare. Vid transport direkt mellan två svenska orter krävs inte ledsagardokument.

Enligt artikel 15.6 får behörig myndighet i den avsändande upplagshavarens medlemsstat befria upplagshavaren från skyldigheten att i ledsagardokumentet uppge mottagare och leveransplats, om det rör sig om transport av bränsle med fartyg och mottagaren inte är känd när transporten påbörjas. Om sådan befrielse medges skall myndigheten senast när bränslet når sin slutdestination underrättas om mottagare och leveransplats.

De nu beskrivna möjligheterna bör genomföras i svensk rätt. Regeringen bör ges rätt att meddela föreskrifter om förfarandet vid ändring och tillägg av uppgifter i ledsagardokumentet, eftersom detaljföreskrifter av detta slag inte bör regleras i lag.

6 kap. 4 §

En ny artikel 14.4 i direktiv 92/12/EEG har införts genom direktiv 94/74/EG. I artikeln regleras vilket förfarande som skall tillämpas vid fastställandet av andra förluster än sådana som beror på force majeure eller som uppkommit till följd av varornas beskaffenhet i samband med framställning, bearbetning, lagring eller transport.

Artikeln föreskriver ett administrativt krångligt system, som avviker från vad som är brukligt i Sverige. Gemenskapsrätten ger dock inte utrymme för ett förenklat förfarande, varför ett införande av de aktuella reglerna föreslås i andra och tredje styckena av paragrafen.

I andra stycket regleras den situation då förluster konstaterats i Sverige, oavsett var under transporten inom gemenskapen som förlusterna faktiskt har uppkommit. Beskattningsmyndigheten skall i detta fall på returexemplaret av ledsagardokumentet attestera att förlusterna har konstaterats.

Om förluster har uppkommit under en transport som sker under skattesusension från ett annat EG-land till Sverige, föreslås i tredje stycket att beskattningsmyndigheten vid ankomsten till Sverige skall ange i vilken omfattning beskattning skall ske av de förlorade bränslemängderna samt hur skatten skall beräknas. Om förlusten konstaterats i ett annat EG-land än Sverige skall beskattningsmyndigheten skicka en kopia av returexemplaret till behörig myndighet i det landet.

Upplagshavare eller varumottagare som önskar attest av uppkomna bränsleförluster enligt andra stycket bör omgående efter mottagandet av bränslet skicka returexemplaret till beskattningsmyndigheten. Den tidsfrist

inom vilken upplagshavare eller varumottagare enligt första stycket skall skicka tillbaka returexemplaret till avsändaren påverkas inte av att beskattningsmyndigheten skall attestera vissa förluster.

6 kap. 8 a §

Av artikel 7.4 i direktiv 92/12/EEG framgår att transport av beskattade varor mellan två medlemsstater skall följas av ett förenklat ledsagardokument. En bestämmelse om detta finns i 6 kap. 8 §. Genom direktiv 94/74/EG har två nya artiklar, 7.7 och 7.8, tillkommit. Av dessa framgår att en transport av beskattat bränsle som sker mellan två orter i samma medlemsland via ett annat medlemsland skall åtföljas av ett förenklat ledsagardokument. Det krävs vidare att en lämplig färdväg väljs för transporten.

Enligt bestämmelserna i de nämnda artiklarna skall även avsändaren lämna en redovisning över varorna till skattemyndigheten i avsändarlandet innan transporten påbörjas. Slutligen föreskrivs att den som tar emot varorna skall bekräfta att så skett i enlighet med vad skattemyndigheten på mottagningsorten bestämmer.

I paragrafen föreslås ett införande i svensk rätt av de redovisade bestämmelserna om förenklat ledsagardokument, redovisning och bekräftelse på mottaget gods.

12 kap. 1 §

I paragrafen regleras överklagandet av beslut som inte är beskattningsbeslut. De uppräknade besluten överklagas till allmän förvaltningsdomstol, vilket innebär att överklagande av beskattningsmyndighetens beslut skall ske till länsrätten.

Beskattningsmyndigheten kan enligt 2 kap. 9 § fjärde stycket medge att lågbeskattad olja får användas i båtar. Ett sådant dispensbeslut är inte ett beskattningsbeslut, vilket innebär att lagen om punktskatter och prisregleringsavgifter inte är tillämplig. Detta har till följd bl.a. att det allmänna saknar både överklaganderätt och partsställning.

Även beskattningsmyndighetens beslut om dispens för användning av lågbeskattad olja i båtar bör överklagas hos allmän förvaltningsdomstol med talerätt för Riksskatteverket. Detta framgår av en ny punkt 1 i första stycket.

Beskattningsmyndighetens beslut om godkännande av upplagshavare överklagas hos allmän förvaltningsdomstol (se första stycket 2 i den nya lydelsen). Även beskattningsmyndighetens beslut om registrering som skattskyldig för andra bränslen än sådana som hanteras av upplagshavare (t.ex. kol och naturgas) bör överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Det rör sig alltså om frivillig registrering eller förbrukning av vissa

gasformiga kolväten i större omfattning (se 6 kap. 10 § andra stycket). Tillägget framgår av en ny punkt 4 i första stycket.

Prop. 1994/95:213

Punkt 9 i övergångsbestämmelserna till lagen om skatt på energi

Genom den tillagda punkten i övergångsbestämmelserna skjuts ikraftträdandet av reglerna i 2 kap. 9 § såvitt avser båtar fram till den 1 september 1995. Bestämmelsen tillämpas retroaktivt från lagens ikraftträdande. Detta innebär att något förbud inte finns mot användning av märkt olja i båtar under perioden 1 januari - 1 september 1995. Detta gäller oavsett om båten används privat eller yrkesmässigt.

13.2 Lagarna om skatt på alkohol och tobak

De ändringar som gjorts av förfarandereglerne genom direktiv 94/74/EG gäller till stor del beskattningen av samtliga harmoniserade varuslag, dvs. förutom mineraloljor även alkohol- och tobaksvaror. De kommentarer som ovan lämnats i anslutning till ändringarna i lagen om skatt på energi gäller även för motsvarande ändringar och tillägg i lagarna om tobaksskatt och alkoholskatt. Nedan redovisas aktuella lagrum i lagen om skatt på energi med angivande av var motsvarande bestämmelser finns i lagarna om tobaksskatt och alkoholskatt.

Lagen om skatt på energi	Lagen om tobaksskatt	Lagen om alkoholskatt
2 kap. 11 §	21 §	20 §
4 kap. 1 §	9 §	8 §
4 kap. 4 §	11 §	10 §
6 kap. 3 §	23 §	22 §
6 kap. 4 §	23 a §	22 a §
6 kap. 8 a §	26 a §	25 a §
9 kap. 1 §	31 a §	31 §

I 6 § lagen om alkoholskatt görs en ändring i bestämmelsen som reglerar beskattning av varor som innehåller etylalkohol, för att få bättre överensstämmelse med texten i artikel 20 i direktiv 92/83/EEG.

I 31 b § lagen om alkoholskatt föreslås en möjlighet för näringsidkare som inte är upplagshavare att mot försäkran kunna köpa obeskattad alkohol från en upplagshavare. En förutsättning är att alkoholen skall användas för sådant ändamål som anges i 20 § första stycket e–j. Vidare krävs att näringsidkaren vid sitt inköp kan uppvisa ett giltigt inköpstillsstånd för teknisk sprit från Läke-medelsverket. För att skattskyldighet i dessa fall inte skall inträda för upplagshavaren har en följdändring gjorts i 20 § första stycket genom att en ny punkt k införts.

I 3 § lagen om beskattning av privatinförsel av alkoholdrycker och tobaksvaror från land som är medlem i EU har införts en bestämmelse som anger att diplomater m.fl. inte omfattas av lagens regler om beskattning av viss privatinförsel.

13.3 Lagarna om avgift på gödselmedel och bekämpningsmedel

Lagen om avgift på gödselmedel

1 §

Paragrafen har ändrats efter förebild i 1 § lagen (1984:410) om avgift på bekämpningsmedel. Vidare har i andra stycket en anpassning skett så att de skattepliktiga gödselmedlen anges med de nummer som gäller enligt Kombinerade nomenklaturen.

3 §

Eftersom själva införseln av gödselmedel inte längre skall utlösa några beskattningseffekter bör andra stycket, som tog sikte på de fall då uppbörden skedde hos tullen, upphävas.

4 §

Ändringen i första stycket 2 innebär att varje person som för in gödselmedel till landet för i paragrafen angivet ändamål blir skattskyldig.

Andra stycket innehåller en definition av begreppet yrkesmässig verksamhet som är utformad efter förebild i 4 kap. 1 § mervärdes-skattelagen (1994:200) och 1 kap. 4 § lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Ändring i andra punkten är utformad efter motsvarande bestämmelse i lagen om avgift på bekämpningsmedel. Punkten blir tillämplig vid exempelvis uttag eller användning av gödselmedel i den egna verksamheten.

6 §

Alla som är skattskyldiga enligt 4 § skall vara registrerade hos beskattningsmyndigheten, dvs. Skattemyndigheten i Kopparbergs län.

7 §

Regeln om avdrag för gödselmedel som förts till frihamn torde sakna praktisk betydelse och har därför slopats. Vidare har reglerna om avdrag för kundförluster slopats.

8 §

Liksom tidigare skall den som inte kan göra avdrag i sin deklaration, men förfar med ett gödselmedel på sådant sätt att avdragsrätt enligt 7 § föreligger, ha rätt att få den skatt som belöper på gödselmedlet återbetald. De fall som kan förekomma i praktiken är de som anges i 7 § 1 och 4. För att återbetalning skall medges måste den som ansöker kunna dokumentera att han köpt gödselmedlet beskattat och att förutsättningarna enligt 7 § 1 och 4 föreligger. Av praktiska skäl bör återbetalningen omfatta kalenderkvartal och återbetalning bör inte medges för belopp som understiger 1 500 kronor för ett kalenderkvartal.

8 a §

Paragrafen är utformad i överensstämmelse med bl.a. 31 § lagen (1994:1563) om tobaksskatt. Eftersom den som ansöker om återbetalning inte gör det i egenskap av skattskyldig kan något ansvar enligt skattebrottslagen (1971:69) inte komma i fråga.

9 §

Ändringen är föranledd av att Skattemyndigheten i Kopparbergs län skall vara beskattningsmyndighet.

Lagen om avgift på bekämpningsmedel**4 §**

Se kommentaren till 4 § andra stycket lagen om avgift på gödselmedel.

5 §

Ändringarna är föranledda av att avgiften numera skall betecknas skatt.

7 §

Eftersom 6 § numera är upphävd skall någon hänvisning till den paragrafen inte göras.

8 §

Se kommentaren till 7 § lagen om avgift på gödselmedel.

13.4 Lagen om miljöavgift på utsläpp av kväveoxider vid energiproduktion**6 §**

Paragrafen har kompletterats, så att det klart framgår att ett allmänt ombud som avses i lagen om punktskatter och prisregleringsavgifter (LPP) skall utses enligt miljöavgiftslagen. Vidare skall Statens naturvårdsverk meddela förhandsbesked enligt 6 kap. LPP i stället för Skatterättsnämnden.

13.5 Lagen om punktskatter och prisregleringsavgifter**1 kap. 1 §**

Genom att lagen om skatt på gödselmedel flyttas till första stycket blir, enligt 1 kap. 5 §, Skattemyndigheten i Kopparbergs län beskattningsmyndighet. Övergångsbestämmelsen innebär att Jordbruksverket fortfarande skall vara beskattningsmyndighet för de gödselmedelsavgifter för vilka avgiftsskyldighet inträtt före ikraftträdandet. För dessa avgifter gäller således äldre bestämmelser om allmänt ombud, forum för överklagande m.m.

Av 6 § lagen om miljöavgift på utsläpp av kväveoxider vid energiproduktion följer att bestämmelserna om överklagande i 8 kap. LPP är tillämpliga på beslut som gäller kväveoxidavgift. Ovan föreslås att en bestämmelse om allmänt ombud tas in i miljöavgiftslagen. Genom ändringen i första stycket förtydligas att bestämmelsen om allmänna ombudets rätt att överklaga beskattningsbeslut även äger tillämpning på ett allmänt ombud som utsetts enligt lagen om miljöavgift på utsläpp av kväveoxider vid energiproduktion.

8 kap. 9 §

Liksom beträffande 8 kap. 1 § syftar ändringen till att undanröja oklarheter när det gäller ställningen för ett allmänt ombud som utsetts enligt miljöavgiftslagen.

2.1 Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om lagen (1994:1776) om skatt på energi dels att 2 kap. 9 och 11 §§, 4 kap. 1, 4 och 12 §§, 5 kap. 2, 3 och 4 §§, 6 kap. 2-6 och 8 §§, 7 kap. 6 §, 9 kap. 10 § samt 12 kap. 1 § och rubriken närmast efter rubriken till 4 kap. skall ha följande lydelse, dels att det i lagen skall införas två nya paragrafer, 1 kap. 3 a § och 6 kap. 8 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.
3 a §

I enlighet med vad som särskilt anges i denna lag tillämpas vissa förfaranderegler för mineralolje-produkter som hänförs till följande KN-nr

1. KN-nr 2707 10, 2707 20, 2707 30 och 2707 50,

2. KN-nr 2710 00 11 - 2710 00 78, dock inte flygbensin (KN-nr 2710 00 26) och flygfotogen (KN-nr 2710 00 51),

3. KN-nr 2711, dock inte naturgas (KN-nr 2711 11 00 och 2711 21 00),

4. KN-nr 2901 10,

5. KN-nr 2902 20, 2902 30, 2902 41 00, 2902 42 00, 2902 43 00 och 2902 44.

I fråga om produkter som hänförs till KN-nr 2710 00 21, 2710 00 25 och 2710 00 59 gäller första stycket endast vid bulkleveranser.

¹ Jfr rådets direktiv 94/74/EG.

2 kap.

9 §

Bränsletank på personbil, lastbil, buss eller trafiktraktor som är eller bör vara upptagen i bilregistret eller i militära fordonsregistret får inte innehålla oljeprodukt som enligt föreskrifter som meddelats med stöd av 8 § första stycket är försedd med märkämmen, *om bränsletanken förser motor på fordonet med bränsle*. Inte heller bränsletank på *båt* som förser motor på *båten* med bränsle får innehålla en sådan oljeprodukt.

Bränsletank *som förser motor* på personbil, lastbil, buss eller trafiktraktor som är eller bör vara upptagen i bilregistret eller i militära fordonsregistret *med bränsle* får inte innehålla oljeprodukt som enligt föreskrifter som meddelats med stöd av 8 § första stycket är försedd med märkämmen. Inte heller bränsletank som förser motor på *båt* med bränsle får innehålla en sådan oljeprodukt.

Bestämmelserna i första stycket gäller även oljeprodukt, från vilken märkämmen som avses i 8 § första stycket har avlägsnats.

Bestämmelserna i första och andra styckena gäller även för fordon som brukas med stöd av saluvagnslicens enligt 38 § bilregisterkungörelsen (1972:599) samt fordon som förts in i landet för att tillfälligt brukas här och inte är registrerat här.

Beskattningsmyndigheten kan medge att bränsletank på *båt* som disponeras av Försvarsmakten, Försvarets materielverk, Kustbevakningen eller annan statlig myndighet får innehålla oljeprodukt som enligt föreskrifter som meddelats med stöd av 8 § första stycket är försedd med märkämmen. Om det finns särskilda skäl kan sådant medgivande också lämnas för annan *båt*. Har medgivande lämnats för *båt* gäller 7 kap. 2 § andra stycket 1 b samt 8 kap. 3 och 4 §§ om avdrag och inköp mot försäkran för bränsle i skepp även för bränsle i sådan *båt*.

11 §

Energiskatt och koldioxidskatt skall inte betalas för

1. metan som framställs genom biologiska processer,
2. trädbränsle som säljs eller förbrukas för motordrift vid samtidig produktion av värme och elektrisk kraft i en kraftvärmeanläggning,
3. bränsle som tillhandahålls i en särskild förpackning om högst en liter,
4. bränsle enligt 1 § första stycket 1–5 som till följd av bränslets beskaffenhet förlorats i samband med att det framställts, bearbetats, lagrats eller transporterats.

4. bränsle enligt 1 kap. 3 a § som till följd av bränslets beskaffenhet förlorats i samband med att det framställts, bearbetats, lagrats eller transporterats,

5. *bränsle enligt 1 kap. 3 a § som levererats till en mottagare i ett annat EG-land under villkor som anges i 3 kap. 30 a § 3 och 4 mervärdesskattelagen (1994:200), i den omfattning som skattefrihet gäller i det EG-landet.*

Första stycket 4 gäller dock för varumottagare och skatterepresentant som avses i 4 kap. 8 § endast bränsle som förlorats under transport till varumottagaren.

4 kap.

Bränslen som avses i 2 kap. 1 § första stycket 1-5 Bränslen som avses i 1 kap. 3 a §

1 §

Skyldig att betala energiskatt, koldioxidskatt och svavelskatt (skattskyldig) för bränslen som avses i 2 kap. 1 § första stycket 1-5 är Skyldig att betala energiskatt, koldioxidskatt och svavelskatt (skattskyldig) för bränslen som avses i 1 kap. 3 a § är

1. den som i Sverige tillverkar eller bearbetar bränsle eller annan som godkänts som upplagshavare enligt 3 §,
2. varumottagare som avses i 6 eller 7 §,
3. skatterepresentant enligt vad som anges i 8 §,
4. den som i annat fall än som avses i 1-3 från ett annat EG-land till Sverige för in eller tar emot leverans av bränsle, om bränslet skall användas för annat än privat ändamål,
5. den som från ett annat EG-land säljer och levererar bränsle till en köpare i Sverige genom distansförsäljning enligt 9 §,
6. annan än upplagshavare som importerar bränsle från tredje land,
7. den som förvärvat bränsle för vilket ingen skatt eller lägre skatt skall betalas när bränslet används för ett visst ändamål men som säljer eller förbrukar bränslet för ett annat ändamål som medför att skatt skall betalas med högre belopp, och
8. den som för privat ändamål för in bränsle till Sverige enligt vad som anges i 11 §.

Vad som sägs i första stycket 7 tillämpas även i fråga om bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3, för vilket antingen ingen skatt har betalats eller skatt har betalats enligt 3 a, och som förbrukas i skepp, när skeppet används för privat ändamål.

Vad som sägs i första stycket 7 tillämpas även i fråga om bränsle för vilket antingen ingen skatt har betalats eller skatt har betalats enligt 2 kap. 1 § första stycket 3 a, och som förbrukas i skepp, när skeppet används för privat ändamål.

Den som är skattskyldig enligt första stycket 4 skall, innan transporten av bränslet från det andra EG-landet påbörjas, lämna en redovisning över bränslet till beskattningsmyndigheten samt hos beskattningsmyndigheten ställa säkerhet för betalning av skatten.

4 §

Om en upplagshavare säljer bränsle, för vilket skattskyldighet inte inträtt, till upplagshavare i Sverige eller till upplagshavare eller varumottagare i ett annat EG-land, skall han innan leveransen av bränslet påbörjas hos beskattningsmyndigheten ställa säkerhet för betalning av skatten.

Beskattningsmyndigheten får bestämma att upplagshavaren skall ställa säkerhet för betalning av skatten i samband med tillverkning, bearbetning och lagring av bränslen samt återförsäljning eller förbrukning av metan.

Om leverans av bränsle enligt första stycket sker med fartyg eller via rörledning kan beskattningsmyndigheten medge att upplagshavaren inte behöver ställa säkerhet för betalning av skatten.

12 §

Skattskyldig för energiskatt, koldioxidskatt och svavelskatt för bränslen som avses i 2 kap. 1 § första stycket 6–8, 3 och 4 §§ samt vad gäller svavelskatt även bränslen som avses i 3 kap. 1 § 1 är den som

Skattskyldig för energiskatt, koldioxidskatt och svavelskatt för bränslen som avses i 2 kap. 1 § första stycket 6–8, *bränslen enligt 3 och 4 §§ som inte avses i 1 kap. 3 a §* samt vad gäller svavelskatt även bränslen som avses i 3 kap. 1 § 1 är den som

1. tillverkar eller bearbetar bränsle,
2. enligt 6 kap. 10 § andra stycket registrerats som lagerhållare, återförsäljare eller förbrukare av bränsle,
3. i annat fall än som avses i 1 och 2
 - a) importerar bränsle från tredje land, eller
 - b) för in kolbränsle, petroleumkoks eller torvbränsle till Sverige från ett annat EG-land eller tar emot sådan leverans, och
4. den som förvärvat bränsle för vilket ingen skatt eller lägre skatt skall betalas när bränslet används för visst ändamål men som säljer eller förbrukar bränslet för ett ändamål som medför att skatt skall betalas med högre belopp.

Vad som sägs i första stycket 4 tillämpas även i fråga om bränsle enligt 2 kap. 3 eller 4 § som beskattats enligt 2 kap. 1 § första stycket 3 a eller som förvärvats utan skatt, och som förbrukas i skepp, när skeppet används för privat ändamål.

Vad som sägs i första stycket 4 tillämpas även i fråga om bränsle enligt 2 kap. 3 eller 4 § *som inte avses i 1 kap. 3 a § och* som beskattats enligt 2 kap. 1 § första stycket 3 a eller som förvärvats utan skatt, och som förbrukas i skepp, när skeppet används för privat ändamål.

Som tillverkare anses den som för in naturgas till Sverige samt den för vars räkning sådan införsel äger rum. Som tillverkare anses även den som tar upp torvbränsle.

5 kap.

2 §

Skattskyldigheten inträder

1. för varumottagare som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § första stycket 2, när han tar emot leverans av bränsle,
2. för skatterepresentant som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § första stycket 3, när köparen tar emot leverans av bränsle, och
3. för den som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § första stycket 4 eller 12 § första stycket 3 b, när bränslet förs in till Sverige.

Skattskyldighet för den som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § första stycket 4 inträder inte för bränsle som förs in till Sverige

1. i normal bränsletank på motordrivet fordon eller till fordonet kopplad släpvagn som används yrkesmässigt och är avsett att förse motor på fordonet eller släpvagnen med bränsle under transporten, eller

2. under sådana omständigheter att förutsättningar finns att medge återbetalning av skatten enligt 9 kap. 1 §.

3 §

Skattskyldigheten inträder

1. för den som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § första stycket 5, när bränslet av honom levereras till köpare,
2. för den som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § första stycket 7 eller andra stycket eller enligt 4 kap. 12 § första stycket 4 eller andra stycket, när bränslet levereras till en köpare eller tas i anspråk för det ändamål som medför att skatt skall betalas med högre belopp,
3. för den som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § första stycket 8, när bränslet förs in till Sverige, och

4. för den som är skattskyldig enligt 4 kap. 12 § första stycket 1 eller 2 när

a) bränsle av honom levereras till en köpare som inte är registrerad eller till eget försäljningsställe för detaljförsäljning som inte utgörs av depå eller tas i anspråk för annat ändamål än försäljning, eller

b) han upphör att vara registrerad, varvid han är skyldig att betala skatt för det bränsle som då ingår i hans lager och som inte redan har beskattats.

Skattskyldighet för den som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § första stycket 8 inträder inte för bränsle som förs in till Sverige under sådana omständigheter att förutsättningar finns att medge återbetalning av skatten enligt 9 kap. 1 §.

4 §

För annan än upplagshavare som tillverkar eller bearbetar bränslen som avses i 2 kap. 1 § första stycket 1-5 inträder skattskyldigheten när bränslet tillverkas eller bearbetas.

För annan än upplagshavare som tillverkar eller bearbetar bränslen som avses i 1 kap. 3 a § inträder skattskyldigheten när bränslet tillverkas eller bearbetas.

6 kap.

2 §

Oregistrerad varumottagare skall lämna deklaration för varje leverans av bränsle som han tagit emot och för vilket han är skyldig att betala skatt. Deklarationen skall ha kommit in till beskattningsmyndigheten senast fem dagar efter den dag då han tog emot leveransen av bränslet.

Den som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § första stycket 4 eller 8 skall lämna deklaration när bränslet förs in till Sverige. Deklarationen skall ha kommit in till beskattningsmyndigheten senast fem dagar efter den dag då bränslet fördes in till Sverige.

Den som tillverkar eller bearbetar bränslen som avses i 2 kap. 1 § första stycket 1-5 utan att vara godkänd upplagshavare skall lämna deklaration när bränslet tillverkas eller bearbetas. Deklarationen skall ha kommit in till beskattningsmyndigheten senast fem dagar efter den dag varan tillverkades eller bearbetades.

Den som tillverkar eller bearbetar bränslen som avses i 1 kap. 3 a § utan att vara godkänd upplagshavare skall lämna deklaration när bränslet tillverkas eller bearbetas. Deklarationen skall ha kommit in till beskattningsmyndigheten senast fem dagar efter den dag varan tillverkades eller bearbetades.

3 §

Upplagshavare skall upprätta ett ledsagardokument i fyra exemplar när han transporterar bränsle, för vilket skattskyldighet inte har inträtt, till en upplagshavare eller en varumottagare i ett annat EG-land. Upplagshavaren skall behålla ett exemplar av dokumentet. De övriga tre exemplaren av dokumentet skall följa bränslet under transporten.

Upplagshavare skall upprätta ett ledsagardokument i fyra exemplar när han transporterar bränsle, för vilket skattskyldighet inte har inträtt, till en upplagshavare i Sverige om transporten sker via ett annat EG-land eller till en upplagshavare eller en varumottagare i ett annat EG-land. Upplagshavaren skall behålla ett exemplar av dokumentet. De övriga tre exemplaren av dokumentet skall följa bränslet under transporten.

Ledsagardokument enligt första stycket skall även upprättas när en upplagshavare transporterar bränsle för vilket skattskyldighet inte har inträtt till en mottagare i ett annat EG-land enligt 2 kap. 11 § första stycket 5. I detta fall skall bränslet under transporten även åtföljas av ett intyg om att skattefrihet gäller för bränslet i det andra EG-landet.

Om en upplagshavare inte inom två månader efter utgången av den kalendermånad under vilken bränsle förts ut ur landet fått ett under-tecknat returexemplar av ledsagardokumentet, skall han utan dröjsmål underrätta beskattningsmyndigheten om detta.

Regeringen får meddela föreskrifter om förfarandet vid ändring och tillägg i uppgifter i ledsagardokumentet.

4 §

Upplagshavare eller varumottagare som tar emot bränsle från ett annat EG-land skall senast 15 dagar efter utgången av den kalendermånad under vilken bränslet tagits emot underteckna ett exemplar av ledsagardokumentet (returexemplaret) och skicka tillbaka det till avsändaren i det andra EG-landet.

Beskattningsmyndigheten skall på returexemplaret attestera andra förluster än sådana som avses i 2 kap. 11 § första stycket 4 och 7 kap. 6 §, under förutsättning att förlusterna uppkommit under transport inom EG och konstaterats i Sverige.

Om obeskattat bränsle som avses i 1 kap. 3 a § transporteras från ett skatteupplag i ett annat EG-

land till Sverige och andra förluster än sådana som avses i 2 kap. 11 § första stycket 4 och 7 kap. 6 § under transporten uppkommit i ett annat EG-land, skall beskattningsmyndigheten vid bränslets ankomst till Sverige ange i vilken omfattning beskattning skall ske av de förlorade bränslemängderna samt hur skatten skall beräknas. Beskattningsmyndigheten skall skicka en kopia av returexemplaret till behörig myndighet i det EG-land där förlusten konstaterats.

Vid förtullning enligt tullagen (1994:1550) av bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 1-5 skall, om beskattning inte skett enligt 5 kap. 5 §, vid transport av bränslet upprättas ett ledsagardokument i fyra exemplar. Ett exemplar skall förvaras hos den tullmyndighet där bränslet frigjorts enligt tullbestämmelserna. Dokumenten skall i övrigt hanteras som anges i 3 och 4 §§. Returexemplaret skall skickas till tullmyndigheten.

Har tullmyndigheten inte inom två månader efter utgången av den kalendermånad under vilken bränsle avsänts från tullmyndigheten fått ett undertecknat returexemplar av ledsagardokumentet skall myndigheten utan dröjsmål underrätta beskattningsmyndigheten om detta.

6 §

Vid export till tredje land av obeskattat bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 1-5, skall avsändaren upprätta ett ledsagardokument i fyra exemplar. Tre exemplar av dokumentet skall följa bränslet under transporten. *Utfartsställanstalten* skall attestera att bränslet lämnat gemenskapen och till avsändaren skicka tillbaka det attesterade exemplaret av ledsagardokumentet inom 15 dagar.

5 §

Vid förtullning enligt tullagen (1994:1550) av bränsle som avses i 1 kap. 3 a § skall, om beskattning inte skett enligt 5 kap. 5 §, vid transport av bränslet upprättas ett ledsagardokument i fyra exemplar. Ett exemplar skall förvaras hos den tullmyndighet där bränslet frigjorts enligt tullbestämmelserna. Dokumenten skall i övrigt hanteras som anges i 3 och 4 §§. Returexemplaret skall skickas till tullmyndigheten.

Vid export till tredje land av obeskattat bränsle som avses i 1 kap. 3 a §, skall avsändaren upprätta ett ledsagardokument i fyra exemplar. Tre exemplar av dokumentet skall följa bränslet under transporten. *Utfartstullkontoret* skall attestera att bränslet lämnat gemenskapen och till avsändaren skicka tillbaka det attesterade exemplaret av ledsagardokumentet inom 15 dagar.

Om avsändaren inte inom två månader efter utgången av den kalendermånad under vilken bränslet avsänts för export fått ett undertecknat returexemplar av ledsagardokumentet, skall han utan dröjsmål underrätta beskattningsmyndigheten om detta.

8 §

Den som ansvarar för transporten av beskattat bränsle enligt 2 kap. 1 § första stycket 1-5 till en mottagare i ett annat EG-land skall upprätta ett förenklat ledsagardokument i tre exemplar. Två exemplar av dokumentet skall följa bränslet under transporten. Sådant ledsagardokument krävs dock inte vid distansförsäljning enligt 9 §.

Den som ansvarar för transporten av beskattat bränsle enligt 1 kap. 3 a § till en mottagare i ett annat EG-land skall upprätta ett förenklat ledsagardokument i tre exemplar. Två exemplar av dokumentet skall följa bränslet under transporten. Sådant ledsagardokument krävs dock inte vid distansförsäljning enligt 9 §.

8 a §

Bestämmelserna i 8 § om förenklat ledsagardokument tillämpas även vid transport av beskattat bränsle enligt 1 kap. 3 a § mellan två svenska orter, om transporten sker via ett annat EG-land.

Den som ansvarar för transport enligt första stycket skall, innan transporten påbörjas, lämna en redovisning över bränslet till beskattningsmyndigheten.

Den som tar emot bränsle som transporterats enligt första stycket skall senast 15 dagar efter utgången av den kalendermånad under vilken han tagit emot bränslet till beskattningsmyndigheten lämna en bekräftelse på detta.

7 kap.

6 §

I en deklaration som avser energiskatt, koldioxidskatt och svavelskatt på bränslen som avses i 2 kap. 1 § första stycket 1-5 och som lämnas av upplagshavare, varumottagare eller skatterepresentant som avses i 4 kap. 8 § får avdrag även göras för skatt på bränsle som förstörts till följd av tillfälliga omständigheter eller force majeure. Varumottagare och skatterepresentant får dock göra sådant

I en deklaration som avser energiskatt, koldioxidskatt och svavelskatt på bränslen som avses i 1 kap. 3 a § och som lämnas av upplagshavare, varumottagare eller skatterepresentant som avses i 4 kap. 8 § får avdrag även göras för skatt på bränsle som förstörts till följd av tillfälliga omständigheter eller force majeure. Varumottagare och skatterepresentant får dock göra sådant avdrag endast

avdrag endast på bränsle som förstörts under transport till varumottagaren. på bränsle som förstörts under transport till varumottagaren.

9 kap.

10 §

Om skatt har betalats i Sverige för bränsle som avses i 2 kap. 1 § *Rförsta stycket 1-5* och bränslet därefter har levererats till ett annat EG-land under sådana förhållanden att skatt skall betalas där, medger beskattningsmyndigheten efter ansökan återbetalning av skatten. Om skatt har betalats i Sverige för bränsle som avses i 1 kap. 3 a § och bränslet därefter har levererats till ett annat EG-land under sådana förhållanden att skatt skall betalas där, medger beskattningsmyndigheten efter ansökan återbetalning av skatten.

Rätt till återbetalning vid distansförsäljning till ett annat EG-land föreligger endast om den sökande visar att den skatt som ansökan avser är betalad samt att bränslet har beskattats i mottagarlandet.

Ansökan om återbetalning enligt andra stycket skall omfatta en period om ett kalenderkvartal och skall lämnas in till beskattningsmyndigheten inom ett år efter kvartalets utgång.

Ansökan om återbetalning i andra fall än som avses i andra stycket skall lämnas till beskattningsmyndigheten innan leveransen av bränslet påbörjas. Sökanden skall då visa att den skatt som ansökan avser är betalad. Beskattningsmyndigheten återbetalar skattebeloppet sedan godkänt returexemplar av ledsagardokumentet lämnats in till beskattningsmyndigheten och den sökande visat att skatten betalats i mottagarlandet eller att säkerhet ställts för skattens betalning där.

12 kap.

1 §

Följande beslut av beskattningsmyndigheten får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol, nämligen

1. beslut om godkännande enligt 4 kap. 3 och 6 samt 8 och 10 §§,
 2. beslut om återkallelse enligt 4 kap. 5 och 6 samt 8 och 10 §§,
 3. beslut om ställande av säkerhet enligt denna lag,
 4. beslut om återbetalning av eller kompensation för skatt enligt 9 kap. 1-12 §§, och
 5. beslut om särskild avgift och nedsättning av eller befrielse från sådan avgift enligt 10 kap. 8 §.
1. beslut om medgivande enligt 2 kap. 9 § fjärde stycket,
 2. beslut om godkännande enligt 4 kap. 3 och 6 samt 8 och 10 §§,
 3. beslut om återkallelse enligt 4 kap. 5 och 6 samt 8 och 10 §§,
 4. beslut om registrering enligt 6 kap. 10 § andra stycket,
 5. beslut om ställande av säkerhet enligt denna lag,
 6. beslut om återbetalning av eller kompensation för skatt enligt 9 kap. 1-12 §§, och
 7. beslut om särskild avgift och nedsättning av eller befrielse från sådan avgift enligt 10 kap. 8 §.

Beskattningsmyndighetens beslut enligt första stycket får även överklagas av Riksskatteverket. Om en skattskyldig eller en sökande överklagar ett beslut enligt första stycket förs det allmännas talan av Riksskatteverket.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1995. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Häri genom föreskrivs¹ i fråga om lagen (1994:1563) om tobaksskatt dels att 21 och 23 §§ skall ha följande lydelse, dels att i 25 § ordet "utfartstullanstalten" skall bytas ut mot "utfartstullkontoret", dels att det i lagen skall införas fyra nya paragrafer, 21 a, 23 a, 26 a och 31 a §§, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

21 §

Skattskyldighet för upplagshavare enligt 20 § första stycket 1 inträder inte för varor som

- a) till följd av varornas karaktär förstörts under framställning, bearbetning, lagring eller transport,
- b) har förstörts under tillsyn av beskattningsmyndigheten,
- c) har återanvänts vid tillverkning, eller
- d) uteslutande använts för provning av varornas kvalitet i skatteupplaget.

c) har återanvänts vid tillverkning,

d) uteslutande använts för provning av varornas kvalitet i skatteupplaget, eller

e) levererats till en mottagare i ett annat EG-land under villkor som anges i 3 kap. 30 a § 3 och 4 mervärdesskattelagen (1994:200), i den omfattning som skattefrihet gäller i det EG-landet.

Vad som sägs i första stycket a gäller även varumottagare enligt 13 och 14 §§ och skatterepresentant enligt 15 § för varor som till följd av varornas karaktär förstörts under transport till denne.

21 a §

Skattskyldighet för den som är skattskyldig enligt 9 § 5 inträder inte för varor som förs in till Sverige under sådana omständigheter att förutsättningar finns att medge återbetalning av skatten enligt 31 a §.

23 §

Vid transport av obeskattade varor mellan Sverige och ett annat

Varor mellan Sverige och ett annat

¹ Jfr rådets direktiv 94/74/EG.

EG-land skall upplagshavaren upprätta ett ledsagardokument i fyra exemplar. Tre exemplar av dokumentet skall åtfölja varorna under transport. Av dessa exemplar skall ett (returexemplaret) undertecknas av mottagaren och återsändas till avsändaren senast 15 dagar efter utgången av den kalendermånad under vilken varorna har mottagits.

EG-land skall upplagshavaren upprätta ett ledsagardokument i fyra exemplar. *Upplagshavaren skall även upprätta ett sådant dokument vid transport av obeskattade varor till en upplagshavare i Sverige om transporten sker via ett annat EG-land samt då obeskattade varor levereras till mottagare i ett annat EG-land enligt 21 § första stycket e.* Tre exemplar av dokumentet skall åtfölja varorna under transport. *Vid transport till mottagare som avses i 21 § första stycket e skall varorna under transporten även åtföljas av ett intyg om att skattefrihet gäller för varorna i det andra EG-landet.* Av dokumentets exemplar skall ett (returexemplaret) undertecknas av mottagaren och återsändas till avsändaren senast 15 dagar efter utgången av den kalendermånad under vilken varorna har mottagits.

Har en upplagshavare sålt obeskattade varor till en näringsidkare i ett annat EG-land och har upplagshavaren inte inom två månader efter utgången av den kalendermånad under vilken varorna avsänts erhållit returexemplaret av ledsagardokumentet, skall han utan dröjsmål underrätta beskattningsmyndigheten om förhållandet.

Har upplagshavaren sålt obeskattade varor till en oregistrerad varumottagare, skall varorna under transporten även åtföljas av dokumentation som visar att sådan säkerhet som avses i 14 § ställts för skatten i destinationslandet.

Regeringen får meddela föreskrifter om förfarandet vid ändring och tillägg av uppgifter i ledsagardokumentet.

23 a §

Beskattningsmyndigheten skall på returexemplaret av ledsagardokumentet attestera andra förluster än sådana som avses i 21 § första stycket a och 32 § b, under förutsättning att förlusterna uppkommit under transport inom EG och konstaterats i Sverige.

Om obeskattade varor transporteras från ett skatteupplag i ett annat EG-land till Sverige och andra förluster än sådana som

avses i 21 § första stycket a och 32 § b under transporten uppkommit i ett annat EG-land, skall beskattningsmyndigheten vid varornas ankomst till Sverige ange i vilken omfattning beskattning skall ske av de förlorade varumängderna samt hur skatten skall beräknas. Beskattningsmyndigheten skall skicka en kopia av returexemplaret till behörig myndighet i det EG-land där förlusten konstaterats.

26 a §

Bestämmelserna i 26 § om förenklat ledsagardokument tillämpas även vid transport av beskattade varor mellan två svenska orter, om transporten sker via ett annat EG-land.

Den som ansvarar för transport enligt första stycket skall, innan transporten påbörjas, anmäla varorna till beskattningsmyndigheten.

Den som tar emot varor som transporterats enligt första stycket skall senast 15 dagar efter utgången av den kalendermånad under vilken han tagit emot varorna till beskattningsmyndigheten lämna en bekräftelse på detta.

31 a §

Beskattningsmyndigheten medger efter ansökan återbetalning av tobaksskatt på varor som har förvärvats av

1. utländsk beskickning, lönat konsulat i Sverige eller sådan internationell organisation, som avses i lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall,

2. medlem av den diplomatiska personalen vid utländska beskickningar i Sverige och lönad konsul vid utländskt konsulat i Sverige, under förutsättning att denne inte är svensk medborgare eller stadigvarande bosatt i Sverige.

Medlemsstaters ombud vid internationell organisation med säte i Sverige och personal hos en sådan organisation har efter ansökan rätt till återbetalning enligt första stycket, om Sverige har träffat överenskommelse med en annan stat eller med en mellanfolklig organisation om detta.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1995. Bestämmelserna i 21, 21 a och 31 a §§ tillämpas i fråga om leveranser som skett till eller från Sverige dock för tid från och med den 1 januari 1995.

2.3 Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1564) om alkoholskatt

Prop. 1994/95:213
Bilaga 1

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om lagen (1994:1564) om alkoholskatt dels att i 24 § ordet "utfartstullanstalten" skall bytas ut mot "utfartstullkontoret",

dels att 6, 20 och 22 §§ skall ha följande lydelse,

dels att det i lagen skall införas fyra nya paragrafer, 20 a, 22 a, 25 a och 31 a §§, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

6 §

Skatt skall betalas för *etylalkohol hänförlig* till KN-nr 2207 och 2208 med en alkoholhalt överstigande 1,2 volymprocent även om *etylalkoholen* ingår i en vara som hänförs till ett annat KN-kapitel. Skatt skall även betalas för drycker som hänförs till KN-nr 2204, 2205 och 2206 om alkoholhalten överstiger 22 volymprocent.

Skatt skall betalas för *varor hänförliga* till KN-nr 2207 och 2208 med en alkoholhalt överstigande 1,2 volymprocent även om *dessa* ingår i en vara som hänförs till ett annat KN-kapitel. Skatt skall även betalas för drycker som hänförs till KN-nr 2204, 2205 och 2206 om alkoholhalten överstiger 22 volymprocent.

Skatt tas ut med 474 kronor per liter ren alkohol.

20 §

Skattskyldighet för upplagshavare enligt 19 § första stycket 1 inträder inte för varor som

- a) till följd av varornas karaktär förstörts under framställning, bearbetning, lagring eller transport,
- b) har förstörts under tillsyn av beskattningsmyndigheten,
- c) har återanvänts vid tillverkning,
- d) uteslutande använts för provning av varornas kvalitet i skatteupplaget,
- e) används för framställning av vinäger som hänförs till KN-nr 2209,
- f) används för framställning av läkemedel,
- g) används för att framställa smakämnen för tillverkning av livsmedel och drycker med en alkoholhalt som inte överstiger 1,2 volymprocent,
- h) direkt eller som ingrediens används i halvfabrikat för framställning av livsmedel, eller som fyllning, förutsatt att alkoholinnehållet vid varje tillfälle inte överstiger 8,5 liter ren alkohol per 100 kilogram chokladprodukter, och 5 liter ren alkohol per 100 kilogram av andra produkter,

¹ Jfr rådets direktiv 94/74/EG.

i) används i tillverkningsprocesser, förutsatt antingen att den färdiga produkten inte innehåller alkohol eller att ingående alkohol är denaturerad, *eller*

j) används för vetenskapligt ändamål eller är avsedda att levereras till annan användare för vetenskapligt ändamål eller till sjukhus eller apotek för medicinskt ändamål.

i) används i tillverkningsprocesser, förutsatt antingen att den färdiga produkten inte innehåller alkohol eller att ingående alkohol är denaturerad,

j) används för vetenskapligt ändamål eller är avsedda att levereras till annan användare för vetenskapligt ändamål eller till sjukhus eller apotek för medicinskt ändamål, *eller*

k) levererats till en mottagare i ett annat EG-land under villkor som anges i 3 kap. 30 a § 3 och 4 mervärdesskattelagen (1994:200), i den omfattning som skattefrihet gäller i det EG-landet.

Vad som sägs i första stycket a gäller även varumottagare enligt 12 och 13 §§ och skatterepresentant enligt 14 § för varor som till följd av varornas karaktär förstörts under transport till denne.

Om skattepliktiga varor har levererats utan skatt enligt första stycket j, och varorna används för annat ändamål än som där anges, skall den till vilken varorna levererats svara för skatten. Beskattning skall därvid ske i den ordning som föreskrivs för skattskyldig enligt 8 § 7.

20 a §

Skattskyldighet för den som är skattskyldig enligt 8 § 5 inträder inte för varor som förs in till Sverige under sådana omständigheter att förutsättningar finns att medge återbetalning av skatten enligt 31 a §.

22 §

Vid transport av obeskattade varor mellan Sverige och ett annat EG-land skall upplagshavaren upprätta ett ledsagardokument i fyra exemplar. Tre exemplar av dokumentet skall åtfölja varorna under transport. Av dessa exemplar skall ett (returexemplaret) undertecknas av mottagaren och återsändas till avsändaren senast 15 dagar efter utgången av den kalendermånad under vilken varorna har mottagits.

Vid transport av obeskattade varor mellan Sverige och ett annat EG-land skall upplagshavaren upprätta ett ledsagardokument i fyra exemplar. *Upplagshavaren skall även upprätta ett sådant dokument vid transport av obeskattade varor till en upplagshavare i Sverige om transporten sker via ett annat EG-land samt då obeskattade varor levereras till mottagare i ett annat EG-land enligt 20 § första stycket k.* Tre exemplar av dokumentet skall åtfölja varorna under transport. *Vid transport till mottagare som avses*

i 20 § första stycket k skall varorna under transporten även åtföljas av ett intyg om att skattefrihet gäller för varorna i det andra EG-landet. Av dokumentets exemplar skall ett (returexemplaret) undertecknas av mottagaren och återsändas till avsändaren senast 15 dagar efter utgången av den kalendermånad under vilken varorna har mottagits.

Har en upplagshavare sålt obeskattade varor till en näringsidkare i ett annat EG-land och har upplagshavaren inte inom två månader efter utgången av den kalendermånad under vilken varorna avsänts erhållit returexemplaret av ledsagardokumentet, skall han utan dröjsmål underrätta beskattningsmyndigheten om förhållandet.

Har upplagshavaren sålt obeskattade varor till en oregistrerad varumottagare, skall varorna under transporten även åtföljas av dokumentation som visar att sådan säkerhet som avses i 13 § ställts för skatten i destinationslandet.

Regeringen får meddela föreskrifter om förfarandet vid ändring och tillägg av uppgifter i ledsagardokumentet.

22 a §

Beskattningsmyndigheten skall på returexemplaret av ledsagardokumentet attestera andra förluster än sådana som avses i 20 § första stycket a och 32 § b, under förutsättning att förlusterna uppkommit under transport inom EG och konstaterats i Sverige.

Om obeskattade varor transporteras från ett skatteupplag i ett annat EG-land till Sverige och andra förluster än sådana som avses i 20 § första stycket a och 32 § b under transporten uppkommit i ett annat EG-land, skall beskattningsmyndigheten vid varornas ankomst till Sverige ange i vilken omfattning beskattning skall ske av de förlorade varumängderna samt hur skatten skall beräknas. Beskattningsmyndigheten skall skicka en kopia av returexemplaret till behörig myndighet i det EG-land där förlusten konstaterats.

25 a §

Bestämmelserna i 25 § om förenklat ledsagardokument tillämpas även vid transport av beskattade varor mellan två svenska orter, om transporten sker via ett annat EG-land.

Den som ansvarar för transport enligt första stycket skall, innan transporten påbörjas, anmäla varorna till beskattningsmyndigheten.

Den som tar emot varor som transporterats enligt första stycket skall senast 15 dagar efter utgången av den kalendermånad under vilken han tagit emot varorna till beskattningsmyndigheten lämna en bekräftelse på detta.

31 a §

Beskattningsmyndigheten medger efter ansökan återbetalning av alkoholskatt på varor som har förvärvats av

1. utländsk beskickning, lönat konsulat i Sverige eller sådan internationell organisation, som avses i lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall,

2. medlem av den diplomatiska personalen vid utländska beskickningar i Sverige och lönad konsul vid utländskt konsulat i Sverige, under förutsättning att denne inte är svensk medborgare eller stadigvarande bosatt i Sverige.

Medlemsstaters ombud vid internationell organisation med säte i Sverige och personal hos en sådan organisation har efter ansökan rätt till återbetalning enligt första stycket, om Sverige har träffat överenskommelse med en annan stat eller med en mellanfolklig organisation om detta.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1995. Bestämmelserna i 20, 20 a och 31 a §§ tillämpas i fråga om leveranser som skett till eller från Sverige dock för tid från och med den 1 januari 1995.

2.4 Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1565) om beskattning av privatinförsel av alkoholdrycker och tobaksvaror från land som är medlem i Europeiska unionen

Prop. 1994/95:213
Bilaga 1

Härigenom föreskrivs att 3 § lagen (1994:1565) om beskattning av privatinförsel av alkoholdrycker och tobaksvaror från land som är medlem i Europeiska unionen skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Vad som sägs i 1 och 2 §§ gäller inte sådan införsel som avses i 9 § tullagen (1994:1550).

3 §

Vad som sägs i 1 och 2 §§ gäller inte sådan införsel som avses i 9 § tullagen (1994:1550) eller sådan införsel där förutsättningar föreligger att medge återbetalning av skatt enligt 31 a § lagen (1994:1563) om tobaksskatt eller 31 a § lagen (1994:1564) om alkoholskatt.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1995. Den nya bestämmelsen tillämpas dock för tid från och med den 1 januari 1995. Har skatt i dessa fall betalats före den 1 juli 1995 skall återbetalning av skatten ske på sätt som anges i 31 a § lagen (1994:1563) om tobaksskatt och 31 a § lagen (1994:1564) om alkoholskatt.

2.5 Förslag till lag om ändring i lagen (1984:409) om avgift på gödselmedel

Prop. 1994/95:213
Bilaga 1

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1984:409) om avgift på gödselmedel¹

dels att i 2 § ordet "avgift" skall bytas ut mot "skatt",

dels att rubriken till lagen samt 1 och 3-9 §§ skall ha följande lydelse,

dels att det i lagen skall införas en ny paragraf, 8 a §, av följande lydelse.

Lag om skatt på gödselmedel

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §²

Avgift (gödselmedelsavgift) skall erläggas till staten enligt denna lag vid omsättning inom landet eller vid införsel till landet av ammoniak hänförlig till tulltaxenr 28.14 tulltaxelagen (1987:1068), kaliumnitrat och kalciumnitrat hänförligt till tulltaxenr 28.34 tulltaxelagen samt varor hänförliga till tulltaxenr 31.02, 31.03 och 31.05 tulltaxelagen, i det följande benämnda gödselmedel.

Skatt (gödselmedelsskatt) skall betalas till staten enligt denna lag vid omsättning eller ianspråktagande inom landet av gödselmedel.

Med gödselmedel enligt denna lag avses ammoniak som hänförs till nr 2814 i Kombinerade nomenklaturen (KN) enligt rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan, kaliumnitrat och kalciumnitrat som hänförs till KN-nr 2834 samt varor som hänförs till KN-nr 3102, 3103 och 3105.

3 §³

Regler för förfarandet vid uttag av avgifter enligt denna lag finns i lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter.

Då ett gödselmedel införs till landet av någon som inte är registrerad som importör enligt 6 § andra stycket, skall avgiften erläggas till tullmyndigheten. I sådana fall gäller tullagen (1987:1065) i fråga om avgiften. Dessutom

Regler för förfarandet vid beskattningen finns i lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter.

gäller 9 kap. 4 § lagen om punktskatter och prisregleringsavgifter.

4 §

Med *avgiftsskyldig* avses i det följande

1. den som inom landet yrkesmässigt tillverkar gödselmedel,
2. den som har registrerats som importör enligt 6 § andra stycket.

Med *skattskyldig* avses i det följande

1. den som inom landet yrkesmässigt tillverkar gödselmedel,
2. den som inför gödselmedel till landet för yrkesmässig återförsäljning eller för egen yrkesmässig användning inom landet.

En verksamhet är yrkesmässig, om den utgör näringsverksamhet enligt 21 § kommunalskattelagen (1928:370), eller bedrivs i former som är jämförliga med en till sådan näringsverksamhet hänförlig rörelse och ersättningen för omsättningen i verksamheten under ett kalenderår överstiger 30 000 kronor.

5 §

Skyldighet att erlægga avgift inträder när

1. ett gödselmedel levereras till en köpare,
2. uttag sker av ett gödselmedel för något annat ändamål än leverans till köpare,
3. den avgiftsskyldige avregistreras och avgiftsskyldigheten därvid inte går över på någon annan.

Skattskyldighet inträder när

1. ett gödselmedel levereras till en köpare,
2. ett gödselmedel tas i anspråk för något annat ändamål än försäljning,
3. den skattskyldige avregistreras och skattskyldigheten därvid inte går över på någon annan.

6 §⁴

Tillverkare som avses i 4 § 1 skall vara registrerad som avgiftsskyldig hos statens jordbruksverk.

Den som inför gödselmedel till landet i större omfattning kan efter ansökan registreras som avgiftsskyldig hos jordbruksverket. Om det finns särskilda skäl kan även annan som inför gödselmedel registreras som avgiftsskyldig.

Den som är skattskyldig skall vara registrerad hos beskattningsmyndigheten.

7 §⁵

I deklaration enligt lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter får avdrag göras för avgift på sådana gödselmedel

1. som har förts ut ur landet eller förts till svensk frihamn för annat ändamål än att användas där,

2. för vilka avgiftsskyldighet enligt denna lag tidigare har inträtt,

3. som har återtagits i samband med återgång av köp,

4. som har sålts för förbrukning för annat ändamål än att användas som växtnäring,

5. som har sålts med förlust för den avgiftsskyldige, i den mån förlusten hänför sig till bristande betalning från köparen.

Avdrag enligt första stycket 5 får göras med belopp som svarar mot så stor del av avgiften som förlusten visas utgöra av varans försäljningspris. Har sådant avdrag gjorts och inflyter därefter betalning, skall redovisning åter lämnas för avgiften på det gödselmedel som betalningen avser.

I en deklaration som avser gödselmedelsskatt får avdrag göras för skatt på sådana gödselmedel

1. som har förts ut ur landet,

2. för vilka skattskyldighet tidigare har inträtt,

3. som har tagits tillbaka i samband med återgång av köp,

4. som har förbrukats eller sålts för förbrukning för annat ändamål än att användas som växtnäring.

8 §⁶

Jordbruksverket får medge en importör, som inte har registrerats enligt 6 § andra stycket, eller en köpare i ett senare led återbetalning av avgift för gödselmedel i motsvarande fall som avses i 7 §.

Den som inte är registrerad som skattskyldig kan, i motsvarande fall som avses i 7 § 1 och 4, hos beskattningsmyndigheten ansöka om återbetalning av gödselmedelsskatt.

Ansökan enligt första stycket skall vara skriftlig och omfatta en period om ett kalenderkvartal och ges in till beskattningsmyndigheten inom ett år efter kvartalets utgång. Återbetalning medges inte för skattebelopp som för kalenderkvartal understiger 1 500 kronor. Ansökan skall åtföljas av dokumentation som styrker rätten till återbetalning.

8 a §

Om skatt har återbetalats med ett för högt belopp på grund av oriktig uppgift som den sökande har lämnat eller på grund av felräkning, felskrivning eller något annat uppenbart förbiseende, är den sökande skyldig att betala tillbaka vad han fått för mycket. Beslut härom meddelas av beskattningsmyndigheten.

Åtgärd för att ta ut ett oriktigt erhållet återbetalningsbelopp får inte vidtas senare än fem år efter utgången av det år under vilket beloppet betalats ut.

9 §⁷

Jordbruksverkets beslut enligt 8 § får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Beskattningsmyndighetens beslut enligt 8 och 8 a §§ får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 1995.

2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänförs till tiden före ikraftträdandet.

3. Den som är registrerad som avgiftsskyldig skall avregistreras vid ikraftträdandet. Om denne registreras som skattskyldig vid ikraftträdandet inträder dock inte avgiftsskyldighet för lagret vid avregistreringen.

¹ Senaste lydelse av

² § 1994:1707.

² Senaste lydelse 1991:732.

³ Senaste lydelse 1987:1298.

⁴ Senaste lydelse 1991:399.

⁵ Senaste lydelse 1986:219.

⁶ Senaste lydelse 1991:399.

⁷ Senaste lydelse 1995:57.

2.6 Förslag till lag om ändring i lagen (1984:410) om avgift på bekämpningsmedel

Prop. 1994/95:213
Bilaga 1

Härigenom föreskrivs ifråga om lagen (1984:410) om avgift på bekämpningsmedel¹

dels att i 1-3 §§ orden "avgift" och "bekämpningsmedelsavgift" skall bytas ut mot "skatt" respektive "bekämpningsmedelsskatt",

dels att rubriken till lagen samt 4, 5, 7 och 8 §§ skall ha följande lydelse.

Lag om skatt på bekämpningsmedel

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 §

Med *avgiftsskyldig* avses i det följande

Med *skattskyldig* avses i det följande

1. den som inom landet yrkesmässigt tillverkar bekämpningsmedel,
2. den som inför bekämpningsmedel till landet för yrkesmässig återförsäljning eller för egen yrkesmässig användning inom landet.

Som tillverkning enligt första stycket 1 anses även blandning av olika bekämpningsmedel och sådan märkning eller dylikt av en vara som anges i 1 § andra stycket 2 som medför att varan anses utgöra bekämpningsmedel.

En verksamhet *anses som yrkesmässig när inkomsten därav utgör skattepliktig intäkt av jordbruksfastighet, av annan fastighet eller av rörelse enligt kommunalskattelagen (1928:370).*

En verksamhet *är yrkesmässig, om den utgör näringsverksamhet enligt 21 § kommunalskattelagen (1928:370), eller bedrivs i former som är jämförliga med en till sådan näringsverksamhet hänförlig rörelse och ersättningen för omsättningen i verksamheten under ett kalenderår överstiger 30 000 kronor.*

5 §

Skyldighet att erlagga avgift inträder när

Skattskyldighet inträder när

1. ett bekämpningsmedel levereras till en köpare,
 2. ett bekämpningsmedel tas i anspråk för något annat ändamål än försäljning,
 3. den *avgiftsskyldige* avregistreras enligt denna lag och *avgiftsskyldigheten* därvid inte går över på någon annan.
3. den *skattskyldige* avregistreras och *skattskyldigheten* därvid inte går över på någon annan.

7 §²

Den som är avgiftsskyldig och inte är befriad enligt 6 § från redovisningsskyldighet skall vara registrerad som avgiftsskyldig enligt denna lag hos beskattningsmyndigheten.

Den som är skattskyldig skall vara registrerad hos beskattningsmyndigheten.

8 §

I deklaration enligt lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter får avdrag göras för avgift på sådana bekämpningsmedel

I en deklaration som avser bekämpningsmedelsskatt får avdrag göras för skatt på sådana bekämpningsmedel

1. som har förts ut ur landet eller förts till svensk frihamn för annat ändamål än att användas där,

1. som har förts ut ur landet,

2. som har förvärvats för att användas för tillverkning av bekämpningsmedel och för vilka avgiftsskyldighet enligt denna lag tidigare har inträtt,

2. för vilka skattskyldighet tidigare har inträtt,

3. som har återtagits i samband med återgång av köp,

3. som har tagits tillbaka i samband med återgång av köp.

4. för vilka i andra fall än som avses i 2 och 3 avgiftsskyldighet enligt denna lag tidigare har inträtt,

5. som har sålts med förlust för den avgiftsskyldige, i den mån förlusten hänför sig till bristande betalning från köparen.

Avdrag enligt första stycket 5 får göras med belopp som svarar mot så stor del av avgiften som förlusten visar utgöra av varans försäljningspris. Har sådant avdrag gjorts och inflyter därefter betalning, skall redovisning åter lämnas för avgiften på det bekämpningsmedel som betalningen avser.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1995. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

¹ Senaste lydelse av 2 § 1994:1706.

² Senaste lydelse 1993:484.

2.7 Förslag till lag om ändring i lagen (1990:613) om miljöavgift på utsläpp av kväveoxider vid energiproduktion

Prop. 1994/95:213
Bilaga 1

Härigenom föreskrivs att 6 § lagen (1990:613) om miljöavgift på utsläpp av kväveoxider vid energiproduktion skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

6 §

När annat inte följer av denna lag tillämpas lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter utom 7 kap. Därvid är statens naturvårdsverk beskattningsmyndighet. Den som är avgiftsskyldig skall vara registrerad hos Naturvårdsverket.

När annat inte följer av denna lag tillämpas lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter utom 7 kap. Därvid är Statens naturvårdsverk beskattningsmyndighet och meddelar förhandsbesked. Ett allmänt ombud utses hos Naturvårdsverket. Den som är avgiftsskyldig skall vara registrerad hos Naturvårdsverket.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1995.

2.8 Förslag till lag om ändring i lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter

Prop. 1994/95:213
Bilaga 1

Härigenom föreskrivs att 1 kap. 1 § samt 8 kap. 1 och 9 §§ lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1§¹

1. lagen (1928:376) om skatt på lotterivinster, lagen (1941:251) om särskild varuskatt, lagen (1957:262) om allmän energiskatt, lagen (1961:372) om bensinskatt, lagen (1961:394) om tobaksskatt, lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam, lagen (1972:820) om skatt på spel, lagen (1973:37) om avgift på vissa dryckesförpackningar, lagen (1973:1216) om särskild skatt för oljeprodukter och kol, bilskrotningslagen (1975:343), lagen (1977:306) om dryckesskatt, lagen (1978:69) om försäljningsskatt på motorfordon, lagen (1978:144) om skatt på vissa resor, lagen (1982:691) om skatt på vissa kassetband, lagen (1982:1200) om skatt på videobandspelare, lagen (1982:1201) om skatt på viss elektrisk kraft, lagen (1983:1053) om skatt på omsättning av vissa värdepapper, lagen (1983:1104) om särskild skatt för elektrisk kraft från kärnkraftverk, lagen (1984:351) om totalisatorskatt, lagen (1984:355) om skatt på vissa dryckesförpackningar, lagen (1984:405) om stämpelskatt på aktier, lagen (1984:410) om avgift på bekämpningsmedel, lagen (1988:1567) om miljöskatt på inrikes flygtrafik, lagen (1990:582) om koldioxidskatt, lagen (1990:587) om svavelskatt, 2 § första stycket 6 lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel, lagen (1990:662) om skatt på vissa premiebetalningar, lagen (1990:1087) om lagerskatt på vissa oljeprodukter, lagen

1. lagen (1928:376) om skatt på lotterivinster, lagen (1941:251) om särskild varuskatt, lagen (1957:262) om allmän energiskatt, lagen (1961:372) om bensinskatt, lagen (1961:394) om tobaksskatt, lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam, lagen (1972:820) om skatt på spel, lagen (1973:37) om avgift på vissa dryckesförpackningar, lagen (1973:1216) om särskild skatt för oljeprodukter och kol, bilskrotningslagen (1975:343), lagen (1977:306) om dryckesskatt, lagen (1978:69) om försäljningsskatt på motorfordon, lagen (1978:144) om skatt på vissa resor, lagen (1982:691) om skatt på vissa kassetband, lagen (1982:1200) om skatt på videobandspelare, lagen (1982:1201) om skatt på viss elektrisk kraft, lagen (1983:1053) om skatt på omsättning av vissa värdepapper, lagen (1983:1104) om särskild skatt för elektrisk kraft från kärnkraftverk, lagen (1984:351) om totalisatorskatt, lagen (1984:355) om skatt på vissa dryckesförpackningar, lagen (1984:405) om stämpelskatt på aktier, *lagen (1984:409) om skatt på gödselmedel*, lagen (1984:410) om skatt på bekämpningsmedel, lagen (1988:1567) om miljöskatt på inrikes flygtrafik, lagen (1990:582) om koldioxidskatt, lagen (1990:587) om svavelskatt, 2 § första stycket 6 lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel, lagen (1990:662) om skatt på vissa premiebetalningar, lagen (1990:1087) om lagerskatt på

(1990:1427) om särskild premie-
skatt för grupplivförsäkring, m.m.,
lagen (1991:1482) om lotteriskatt,
lagen (1991:1483) om skatt på
vinstsparande m.m., lagen
(1992:1479) om lagerskatt på viss
bensin, lagen (1992:1438) om
dieseloljeskatt och användning av
vissa oljeprodukter, lagen
(1992:1439) om lagerskatt på
dieselolja, lagen (1994:1563) om
tobaksskatt, lagen (1994:1564) om
alkoholskatt, lagen (1994:1776) om
skatt på energi,

2. lagen (1967:340) om prisreg-
lering på jordbrukets område,
lagen (1974:226) om prisreglering
på fiskets område, *lagen*
(1984:409) om avgift på gödselme-
del, lagen (1990:615) om avgifter
på vissa jordbruksprodukter m. m.,
lagen (1990:616) om införande av
lagen (1990:615) om avgifter på
vissa jordbruksprodukter m. m.,
lagen (1994:1704) om lageravgift
på vissa jordbruksprodukter, lagen
(1982:349) om återvinning av
dryckesförpackningar av alumi-
nium.

Har i författning som anges i första stycket eller i författning som
utfärdats med stöd av sådan författning lämnats bestämmelse som avviker
från denna lag gäller dock den bestämmelsen.

vissa oljeprodukter, lagen
(1990:1427) om särskild premie-
skatt för grupplivförsäkring, m.m.,
lagen (1991:1482) om lotteriskatt,
lagen (1991:1483) om skatt på
vinstsparande m.m., lagen
(1992:1479) om lagerskatt på viss
bensin, lagen (1992:1438) om
dieseloljeskatt och användning av
vissa oljeprodukter, lagen
(1992:1439) om lagerskatt på
dieselolja, lagen (1994:1563) om
tobaksskatt, lagen (1994:1564) om
alkoholskatt, lagen (1994:1776) om
skatt på energi,

2. lagen (1967:340) om prisreg-
lering på jordbrukets område,
lagen (1974:226) om prisreglering
på fiskets område, *lagen*
(1990:615) om avgifter på vissa
jordbruksprodukter m. m., lagen
(1990:616) om införande av lagen
(1990:615) om avgifter på vissa
jordbruksprodukter m. m., lagen
(1994:1704) om lageravgift på
vissa jordbruksprodukter, lagen
(1982:349) om återvinning av
dryckesförpackningar av alumi-
nium.

8 kap.

1 §²

Beskattningsmyndighetens beskattningsbeslut i en fråga som kan ha betydelse för beskattningen samt beslut om anstånd med att lämna deklaration eller betala skatt, om uppdelning av skattebetalning, om återbetalning av skatt och om att avvisa en begäran om omprövning av beskattningsbeslut får överklagas hos länsrätten av den skattskyldige och, i fråga om skatter och avgifter enligt 1 kap. 1 § första stycket 1, av Riksskatteverket samt, i fråga om avgifter enligt 1 kap. 1 § första stycket 2, av det allmänna ombudet.

Beslut om skatterevision, föreläggande av vite och avvisande av ansökan om förhandsbesked får inte överklagas.

Skattemyndighetens övriga beslut enligt denna lag överklagas hos Riksskatteverket. Riksskatteverkets beslut får inte överklagas.

9 §³

Bestämmelserna i 6 kap. 10, 13, 14 samt 17–24 §§ taxeringslagen (1990:324) gäller i tillämpliga delar för mål enligt denna lag. Vad som i taxeringslagen sägs om Riksskatteverket skall i fråga om avgifter enligt 1 kap. 1 § första stycket 2 gälla det allmänna ombudet. I fråga om skatter och avgifter enligt 1 kap. 1 § första stycket 1 gäller dessutom 6 kap. 11, 12, 15 och 16 §§ taxeringslagen i tillämpliga delar.

Bestämmelserna i 6 kap. 10, 13, 14 samt 17–24 §§ taxeringslagen (1990:324) gäller i tillämpliga delar för mål enligt denna lag. Vad som i taxeringslagen sägs om Riksskatteverket skall i tillämpliga fall gälla det allmänna ombudet. I fråga om skatter och avgifter enligt 1 kap. 1 § första stycket 1 gäller dessutom 6 kap. 11, 12, 15 och 16 §§ taxeringslagen i tillämpliga delar.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1995. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

¹ Med nuvarande lydelse avses den lydelse som föreslagits i prop. 1994/95:146.

² Senaste lydelse 1993:462.

³ Senaste lydelse 1993:462.

Utdrag ur protokoll vid sammanträde 1995-03-14

Närvarande: f.d. justitierådet Ulf Gad, justitierådet Johan Munck, regeringsrådet Leif Lindstam.

Enligt en lagrådsremiss den 2 mars 1995 (Finansdepartementet) har regeringen beslutat inhämta Lagrådets yttrande över förslag till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi m.fl.

Förslagen har inför Lagrådet föredragits av hovrättsassessorn Susanne Åkerfeldt och kammarrättsassessorn Rolf Bohlin.

Förslagen föranleder följande yttrande av *Lagrådet*:

Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi

4 kap. 4 §

En säkerhet av här avsett slag kan tänkas ha betydelse för det fall upplagshavaren undantagsvis skulle bli skyldig att betala skatten i ett annat EG-land än Sverige, vilket torde bli fallet om exempelvis varorna skulle tillgripas genom brott i ett sådant land innan de når en där verksam mottagare. Enligt de tillämpliga direktivreglerna gäller också att säkerheten skall vara giltig i hela gemenskapen. Som första stycket har avfattats täcks emellertid inte det fallet att skatten tas ut i annat EG-land; när det i stycket sägs att upplagshavaren skall ställa säkerhet för "skatten", kan detta inte syfta på annat än den skatt som tas ut i Sverige.

Under åberopande av det anförda hemställer Lagrådet att i första stycket "skatten" byts ut mot "den skatt som kan påföras honom i Sverige eller annat EG-land".

5 kap. 2 och 3 §§

Bestämmelserna i 5 kap. avser att reglera tidpunkten för skattskyldighetens inträde. De föreslagna tilläggen till förevarande paragrafer har ett annat syfte, nämligen att slå fast att skattskyldighet i vissa fall över huvud taget inte uppkommer. De nya bestämmelserna hör därför systematiskt sett hemma i 4 kap., som behandlar frågan om skattskyldighet.

Lagrådet förordar att det föreslagna tillägget till 5 kap. 2 §, med utslutande av orden "för den som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § första stycket 4" i stället får bilda ett nytt tredje stycke i 4 kap. 1 § samt att det föreslagna tillägget till 5 kap. 3 § utgår. Denna lösning medför också en redaktionell förenkling.

Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1563) om tobaksskatt

Prop. 1994/95:213
Bilaga 2

Godtas vad Lagrådet föreslagit i anslutning till 5 kap. 2 och 3 §§ förslaget till lag om ändring i lagen om skatt på energi, bör den bestämmelse som föreslås införd genom den nya 21 a § i stället tas upp som ett andra stycke i 9 §.

Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1564) om alkoholskatt

Godtas vad Lagrådet föreslagit i anslutning till 5 kap. 2 och 3 §§ förslaget till lag om ändring i lagen om skatt på energi, bör den bestämmelse som föreslås införd genom den nya 20 a § i stället tas upp som ett andra stycke i 8 §.

Övriga lagförslag

Lagrådet lämnar förslagen utan erinran.

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 23 mars 1995

Närvarande: statsrådet Sahlin, ordförande, och statsråden Peterson, Hellström, Thalén, Freivalds, Wallström, Persson, Tham, Schori, Blomberg, Heckscher, Hedborg, Andersson, Nygren, Ulvskog, Sundström, Lindh och Johansson.

Föredragande: statsrådet Persson

Regeringen beslutar proposition 1994/95:213 Ändringar av vissa förfaranderegler m.m. för punktskatter

Författningsrubrik	Bestämmelser som inför, ändrar, upphäver eller upprepar ett normgivningsbemyndigande	Celexnummer för bakomliggande EG-regler
Lag om ändring i lagen om skatt på energi	6 kap 3 §	394L0074
Lag om ändring i lagen om tobaksskatt	23 §	394L0074
Lag om ändring i lagen om alkoholskatt	22 §	394L0074